

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2020/C 297/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2020/C 297/02	Cauza C-378/16 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2020 – Inclusion Alliance for Europe GEIE/Comisia Europeană [Recurs – Clauză compromisorie – Acorduri de grant încheiate în cadrul celui de Al șaptelea program cadru al activităților de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013), precum și al Programului cadru pentru inovare și competitivitate (2007-2013) – Proiectele MARE, Senior și ECRN – Decizie a Comisiei de recuperare a sumelor plătite fără a fi datorate – Competența instanței Uniunii]	2
2020/C 297/03	Cauza C-517/17: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Milkiyas Addis/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind azilul – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolele 14 și 34 – Obligația de a da solicitantului protecției internaționale posibilitatea de a avea un interviu personal înainte de adoptarea unei decizii de inadmisibilitate – Încălcarea obligației în timpul procedurii în primă instanță – Consecințe)	2

2020/C 297/04	Cauza C-584/17 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2020 – ADR Center SpA/Comisia Europeană (Recurs – Clauză compromisorie – Acorduri de grant încheiate în cadrul programului specific „Justiție civilă” pentru perioada 2007-2013 – Rapoarte de audit care pun în discuție caracterul eligibil al anumitor costuri – Decizie a Comisiei Europene de a recupera sumele plătite fără să fie datorate – Articolul 299 TFUE – Competența Comisiei de a adopta o decizie care constituie titlu executoriu în cadrul unor raporturi contractuale – Competența instanței Uniunii – Protecție jurisdicțională efectivă)	3
2020/C 297/05	Cauza C-311/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems [„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 47 – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 2 alineatul (2) – Domeniu de aplicare – Transferuri de date cu caracter personal în scopuri comerciale către țări terțe – Articolul 45 – Decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție a Comisiei – Articolul 46 – Transferuri în baza unor garanții adecvate – Articolul 58 – Competențe ale autorităților de supraveghere – Prelucrare a datelor transferate de autoritățile publice ale unei țări terțe în scopuri de securitate națională – Aprecierea caracterului adecvat al nivelului de protecție asigurat în țara terță – Decizia 2010/87/UE – Clauze standard de protecție pentru transferul de date cu caracter personal către țări terțe – Garanții adecvate oferite de operator – Validitate – Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 – Caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate Uniunea Europeană-Statele Unite – Validitate – Plângere formulată de o persoană fizică ale cărei date au fost transferate din Uniunea Europeană către Statele Unite]	4
2020/C 297/06	Cauza C-549/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/România [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – Directiva (UE) 2015/849 – Lipsa transpunerii și/sau a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare]	5
2020/C 297/07	Cauza C-550/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/Irlanda [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – Directiva (UE) 2015/849 – Lipsa transpunerii și/sau a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare]	6
2020/C 297/08	Cauza C-606/18 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA/Comisia Europeană [Recurs – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a cablurilor electrice subterane și submarine – Împărțire a pieței în cadrul proiectelor – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 20 – Competențe de inspecție ale Comisiei în cadrul procedurii în materie de înțelegeri – Competența de a copia date fără examinare prealabilă și de a le examina ulterior în birourile Comisiei – Amenzi – Competență de fond]	6
2020/C 297/09	Cauza C-610/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – AFMB Ltd și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank [Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Legislație aplicabilă – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Articolul 14 alineatul (2) litera (a) – Noțiunea de „persoană care este membru al personalului de călătorie al unei întreprinderi” – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 13 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „angajator” – Șoferi pentru transportul rutier care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre sau state ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) – Șoferi pentru transportul rutier care au încheiat un contract de muncă cu o întreprindere, plasați însă sub autoritatea efectivă a unei alte întreprinderi stabilite în statul membru de reședință a acestor șoferi – Determinarea întreprinderii care are calitatea de „angajator”]	7

2020/C 297/10	Cauza C-658/18: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Giudice di pace di Bologna – Italia) – UX/Governo della Repubblica italiana (Trimitere preliminară – Admisibilitate – Articolul 267 TFUE – Noțiunea de „instanță națională” – Criterii – Politica socială – Directiva 2003/88/CE – Domeniu de aplicare – Articolul 7 – Concediu anual plătit – Directiva 1999/70/CE – Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauzele 2 și 3 – Noțiunea de „lucrător pe durată determinată” – Judecători de pace și magistrați de drept comun – Diferență de tratament – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Noțiunea de „motive obiective”)	8
2020/C 297/11	Cauza C-686/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – OC și alții, Adusbef, Federconsumatori, PB și alții, QA și alții/Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze [Trimitere preliminară – Admisibilitate – Articolul 63 și următoarele TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Articolul 107 și următoarele TFUE – Ajutoare de stat – Articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea de a desfășura o activitate comercială – Drept de proprietate – Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – Cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții – Articolul 29 – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Articolul 6 alineatul (4) – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Atribuții specifice conferite Băncii Centrale Europene (BCE) – Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 – Standarde tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor – Reglementare națională care impune un plafon al activelor băncilor populare constituite sub formă de organizații cooperatiste de credit și care permite limitarea dreptului la răscumpărarea acțiunilor asociațiilor care se retrag]	9
2020/C 297/12	Cauza C-714/18 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 – ACTC GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Taiga AB [Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene țigă – Opoziție formulată de titularul mărcii anterioare a Uniunii Europene TAIGA – Respingere parțială a cererii de înregistrare – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Aprecierea riscului de confuzie – Aprecierea similitudinii pe plan conceptual a semnelor în conflict – Articolul 42 alineatul (2) – Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare – Dovada utilizării „pentru o parte dintre produse sau servicii” – Stabilirea unei subcategorii autonome de produse]	10
2020/C 297/13	Cauza C-771/18: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/Ungaria [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Piețe interne a energiei electrice și a gazelor naturale – Rețele de transport al energiei electrice și al gazelor naturale – Condiții de acces – Regulamentul (CE) nr. 714/2009 – Articolul 14 alineatul (1) – Regulamentul (CE) nr. 715/2009 – Articolul 13 alineatul (1) – Costuri – Stabilire a tarifelor de acces la rețele – Directiva 2009/72/CE – Articolul 37 alineatul (17) – Directiva 2009/73/CE – Articolul 41 alineatul (17) – Căi de atac interne – Principiul protecției jurisdicționale efective]	10
2020/C 297/14	Cauza C-73/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Belgische Staat, reprezentat de Minister van Werk, Economie en Consumenten, responsabil pentru Buitenlandse handel, și de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, devenită Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, devenită Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 1 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Noțiunea de „materie civilă și comercială” – Acțiune în încetare a practicilor comerciale neloiale introdusă de o autoritate publică în vederea protejării intereselor consumatorilor]	11
2020/C 297/15	Cauza C-80/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – procedură inițiată de E. E [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Domeniu de aplicare – Noțiunea de „succesiune cu elemente de extraneitate” – Noțiunea de „reședință obișnuită a defunctului” – Articolul 3 alineatul (2) – Noțiunea de „instanță judecătorească” – Aplicarea normelor privind competența judiciară în privința notarilor – Articolul 3 alineatul (1) literele (g) și (i) – Noțiunile de „hotărâre” și de „act autentic” – Articolele 5, 7 și 22 – Acord de alegere a forului și de alegere a legii aplicabile succesiunii – Articolul 83 alineatele (2) și (4) – Dispoziții tranzitorii]	12

2020/C 297/16	Cauza C-97/19: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Köln (Trimitere preliminară – Codul vamal – Declarații vamale – Articolul 78 din acest cod – Revizuirea declarației vamale – Numele declarantului – Modificarea informațiilor referitoare la persoana declarantului prin care se urmărește să se menționeze existența unui raport de reprezentare indirectă – Reprezentare indirectă a persoanei care a obținut o licență de export)	13
2020/C 297/17	Cauza C-129/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV [Trimitere preliminară – Directiva 2004/80/CE – Articolul 12 alineatul (2) – Sisteme naționale de despăgubire a victimelor infracțiunilor intenționate săvârșite prin violență care garantează o despăgubire echitabilă și corespunzătoare – Domeniu de aplicare – Victimă care are reședința pe teritoriul statului membru în care a fost săvârșită prin violență infracțiunea intenționată – Obligația de a include această victimă în sfera de aplicare a sistemului național de despăgubire – Noțiunea de „despăgubire echitabilă și corespunzătoare” – Răspunderea statelor membre în cazul încălcării dreptului Uniunii]	13
2020/C 297/18	Cauzele conexe C-133/19, C-136/19 și C-137/19: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Conseil d’État – Belgia) – B. M. M. (C-133/19 și C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)/État belge (Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrarea – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 4 alineatul (1) – Noțiunea de „copil minor” – Articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interesul superior al copilului – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul la o cale de atac efectivă – Copii ai susținătorului reîntregirii deveniți majori în cursul procedurii decizionale sau al procedurii jurisdicționale împotriva deciziei de respingere a cererii de reîntregire a familiei)	14
2020/C 297/19	Cauzele conexe C-224/19 și C-259/19: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca și de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Spania) – CY/CaixaBank SA (C-224/19), LG, PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19) [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Articolele 6 și 7 – Contracte încheiate cu consumatorii – Împrumuturi ipotecare – Clauze abuzive – Clauză care impune totalitatea cheltuielilor de constituire și de radiere a ipotecii în sarcina împrumutatului – Efectele declarării nulității clauzelor menționate – Puterile instanței naționale în prezența unei clauze calificate drept „abuzivă” – Repartizarea cheltuielilor – Aplicarea unor dispoziții naționale de natură supletivă – Articolul 3 alineatul (1) – Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale – Articolul 4 alineatul (2) – Excluderea clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației – Condiție – Articolul 5 – Obligația de redactare clară și inteligibilă a clauzelor contractuale – Cheltuieli de judecată – Prescripție – Principiul efectivității]	15
2020/C 297/20	Cauza C-249/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul București – România) – JE/KF [Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 – Cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp – Norme uniforme – Articolul 10 – Aplicarea legii forului]	16
2020/C 297/21	Cauza C-253/19: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Guimarães – Portugalia) – MH, NI/OJ, Novo Branco SA [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Proceduri de insolvență – Regulamentul (UE) 2015/848 – Articolul 3 – Competență internațională – Centrul intereselor principale ale debitorului – Persoană fizică ce nu exercită o activitate independentă sau o activitate profesională – Prezumție refragabilă potrivit căreia centrul intereselor principale ale acestei persoane este reședința sa obișnuită – Răsturnarea prezumției – Situația în care singurul bun imobil al debitorului este situat în afara statului membru în care are reședința obișnuită]	16
2020/C 297/22	Cauza C-411/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – WWF Italia o.n.l.u.s. și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Arii speciale de conservare – Realizarea unui tronson rutier – Evaluarea efectelor acestui proiect asupra ariei speciale de conservare vizate – Autorizare – Motive cruciale de interes public major)	17

2020/C 297/23	Cauza C-424/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK [Trimitere preliminară – Directiva 2006/112/CE – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Articolul 9 alineatul (1) – Noțiunea de „persoană impozabilă” – Persoană care exercită profesia de avocat – Hotărâre judecătorească definitivă – Principiul autorității de lucru judecat – Domeniul de aplicare al acestui principiu în ipoteza în care hotărârea menționată este incompatibilă cu dreptul Uniunii]	18
2020/C 297/24	Cauza C-496/19: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria regionale della Campania – Italia) – Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Controlul mărfurilor – Cerere de revizuire a declarației vamale – Control ulterior]	19
2020/C 297/25	Cauza C-686/19: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – SIA „Soho Group”/Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Contracte de credit pentru consumatori – Directiva 2008/48/CE – Noțiunea de „cost total al creditului pentru consumatori” – Costuri legate de prelungirea creditului)	19
2020/C 297/26	Cauza C-436/19 P: Recurs introdus la 6 iunie 2019 de Abaco Energy SA și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 25 martie 2019 în cauza T-186/18, Abaco Energy/Comisia	20
2020/C 297/27	Cauza C-176/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 aprilie 2020 – SC Avio Lucos SRL / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central	20
2020/C 297/28	Cauza C-179/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 7 aprilie 2020 – Fondul Proprietatea SA / Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, în insolvență, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA	21
2020/C 297/29	Cauza C-182/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Suceava (România) la data de 23 aprilie 2020 – BE, DT / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceava – lichidator judiciar al BE, EP	22
2020/C 297/30	Cauza C-217/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Overijssel (Țările de Jos) la 25 mai 2020 – XXXX/Staatssecretaris van Financiën	22
2020/C 297/31	Cauza C-218/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Mureș (România) la data de 27 mai 2020 – Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD / SC Samidani Trans SRL	23
2020/C 297/32	Cauza C-225/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 29 mai 2020 – Euro Delta Danube Srl / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea	23
2020/C 297/33	Cauza C-233/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 iunie 2020 – WD/job-medium GmbH, în lichidare	24
2020/C 297/34	Cauza C-237/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 iunie 2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV	25
2020/C 297/35	Cauza C-241/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) la 5 iunie 2020 – BJ/État belge	26
2020/C 297/36	Cauza C-245/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Midden-Nederland (Țările de Jos) la 29 mai 2020 – X, Z/Autoriteit Persoonsgegevens	27

2020/C 297/37	Cauza C-246/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgia) la 3 iunie 2020 – Openbaar Ministerie/EA	28
2020/C 297/38	Cauza C-251/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 10 iunie 2020 – Gtflix Tv/DR	28
2020/C 297/39	Cauza C-253/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de hof van beroep te Brussel (Belgia) la 9 iunie 2020 – Impexeco N.V./Novartis AG	29
2020/C 297/40	Cauza C-254/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de hof van beroep te Brussel (Belgia) la 9 iunie 2020 – PI Pharma NV/Novartis AG, Novartis Pharma NV	29
2020/C 297/41	Cauza C-269/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 18 iunie 2020 – Finanzamt T/S	30
2020/C 297/42	Cauza C-274/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Massa (Italia) la 19 iunie 2020 – GN, WX/Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara . . .	31
2020/C 297/43	Cauza C-283/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) la 25 iunie 2020 – CO, ME, GC, și alți 42/MJ, Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Eulex Kosovo	32
2020/C 297/44	Cauza C-288/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal judiciaire – Bobigny (Franța) la 30 iunie 2020 – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD	32
2020/C 297/45	Cauza C-289/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d’appel de Paris (Franța) la 30 iunie 2020 – IB/FA	34
2020/C 297/46	Cauza C-290/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 30 iunie 2020 – AS Latvijas Gāze/Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija	34
2020/C 297/47	Cauza C-299/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d’État (Franța) la 6 iulie 2020 – Icade Promotion Logement SAS/ Ministère de l’Action et des Comptes publics	35
2020/C 297/48	Cauza C-328/20: Acțiune introdusă la 22 iulie 2020 – Comisia Europeană/Republica Austria	36
2020/C 297/49	Cauza C-331/20 P: Recurs introdus la 22 iulie 2020 de Volotea, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 13 mai 2020 în cauza T-607/17, Volotea/Comisia	37
2020/C 297/50	Cauza C-343/20 P: Recurs introdus la 23 iulie 2020 de easyJet Airline Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 13 mai 2020 în cauza T-8/18, easyJet Airline/Comisia	38
Tribunalul		
2020/C 297/51	Cauza T-371/20: Acțiune introdusă la 15 iunie 2020 – Pollinis France/Comisia	39
2020/C 297/52	Cauza T-381/20: Acțiune introdusă la 20 iunie 2020 – Datax/REA	39
2020/C 297/53	Cauza T-392/20: Acțiune introdusă la 19 iunie 2020 – Flašker/Comisia	40
2020/C 297/54	Cauza T-404/20: Acțiune introdusă la 27 iunie 2020 – Global Translation Solutions/Comisia	41
2020/C 297/55	Cauza T-415/20: Acțiune introdusă la 3 iulie 2020 – KT/BEI	42
2020/C 297/56	Cauza T-425/20: Acțiune introdusă la 3 iulie 2020 – KU/SEAE	43
2020/C 297/57	Cauza T-435/20: Acțiune introdusă la 7 iulie 2020 – JR/Comisia	44
2020/C 297/58	Cauza T-440/20: Acțiune introdusă la 10 iulie 2020 – Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia	44

2020/C 297/59	Cauza T-441/20: Acțiune introdusă la 10 iulie 2020 – Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia	45
2020/C 297/60	Cauza T-442/20: Acțiune introdusă la 13 iulie 2020 – Grangé și Van Strydonck/EUIPO – Nema (âme)	46
2020/C 297/61	Cauza T-443/20: Acțiune introdusă la 13 iulie 2020 – Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Labels) .	46
2020/C 297/62	Cauza T-457/20: Acțiune introdusă la 13 iulie 2020 – VeriGraft/EASME	47
2020/C 297/63	Cauza T-464/20: Acțiune introdusă la 21 iulie 2020 – Eggy Food/EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN) .	48
2020/C 297/64	Cauza T-474/20: Acțiune introdusă la 24 iulie 2020 – LD/Comisia	48

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2020/C 297/01)

Ultima publicație

JO C 287, 31.8.2020

Publicații anterioare

JO C 279, 24.8.2020

JO C 271, 17.8.2020

JO C 262, 10.8.2020

JO C 255, 3.8.2020

JO C 247, 27.7.2020

JO C 240, 20.7.2020

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2020 – Inclusion Alliance for Europe GEIE/Comisia Europeană

(Cauza C-378/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Clauză compromisorie – Acorduri de grant încheiate în cadrul celui de Al șaptelea program cadru al activităților de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013), precum și al Programului cadru pentru inovare și competitivitate (2007-2013) – Proiectele MARE, Senior și ECRN – Decizie a Comisiei de recuperare a sumelor plătite fără a fi datorate – Competența instanței Uniunii]

(2020/C 297/02)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Inclusion Alliance for Europe GEIE (reprezentanți: A. D'Amico și S. Famiani, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Moro, S. Delaude și L. Di Paolo, ulterior F. Moro și S. Delaude, agenți, asistați de D. Gullo, avocat)

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 21 aprilie 2016, Inclusion Alliance for Europe/Comisia (T-539/13, nepublicată, EU:T:2016:235).
- 2) Trimite cauza T-539/13 spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Milkiyas Addis/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-517/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind azilul – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Directiva 2013/32/UE – Articolele 14 și 34 – Obligația de a da solicitantului protecției internaționale posibilitatea de a avea un interviu personal înainte de adoptarea unei decizii de inadmisibilitate – Încălcarea obligației în timpul procedurii în primă instanță – Consecințe)

(2020/C 297/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant, apelant și recurent: Milkiyas Addis

Pârâtă, intimată în apel și intimată în recurs: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolele 14 și 34 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale potrivit căreia încălcarea obligației de a da solicitantului unei protecții internaționale posibilitatea de a avea un interviu personal înainte de adoptarea unei decizii de respingere întemeiate pe articolul 33 alineatul (2) litera (a) din această directivă nu duce la anularea acestei decizii și la trimiterea cauzei spre soluționare la autoritatea decizională, cu excepția cazului în care această reglementare permite solicitantului, în cadrul procedurii căii de atac împotriva unei astfel de decizii, să prezinte în persoană toate argumentele sale împotriva deciziei menționate, cu ocazia unei audieri care respectă condițiile și garanțiile fundamentale aplicabile, prevăzute la articolul 15 din directiva menționată, iar aceste argumente nu sunt susceptibile să modifice respectiva decizie.

(¹) JO C 392, 20.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2020 – ADR Center SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-584/17 P) (¹)

(Recurs – Clauză compromisorie – Acorduri de grant încheiate în cadrul programului specific „Justiție civilă” pentru perioada 2007-2013 – Rapoarte de audit care pun în discuție caracterul eligibil al anumitor costuri – Decizie a Comisiei Europene de a recupera sumele plătite fără să fie datorate – Articolul 299 TFUE – Competența Comisiei de a adopta o decizie care constituie titlu executoriu în cadrul unor raporturi contractuale – Competența instanței Uniunii – Protecție jurisdicțională efectivă)

(2020/C 297/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ADR Center SpA (reprezentanți: A. Guillerme și T. Bontinck, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Estrada de Solà și A Katsimerou, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) ADR Center SpA suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Comisia Europeană suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată, precum și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de ADR Center SpA.

(¹) JO C 5, 8.1.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda) – Irlanda) – Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Cauza C-311/18) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 47 – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 2 alineatul (2) – Domeniu de aplicare – Transferuri de date cu caracter personal în scopuri comerciale către țări terțe – Articolul 45 – Decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție a Comisiei – Articolul 46 – Transferuri în baza unor garanții adecvate – Articolul 58 – Competențe ale autorităților de supraveghere – Prelucrare a datelor transferate de autoritățile publice ale unei țări terțe în scopuri de securitate națională – Aprecierea caracterului adecvat al nivelului de protecție asigurat în țara terță – Decizia 2010/87/UE – Clauze standard de protecție pentru transferul de date cu caracter personal către țări terțe – Garanții adecvate oferite de operator – Validitate – Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 – Caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate Uniunea Europeană–Statele Unite – Validitate – Plângere formulată de o persoană fizică ale cărei date au fost transferate din Uniunea Europeană către Statele Unite]

(2020/C 297/05)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Data Protection Commissioner

Pârâți: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

cu participarea: The United States of America, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc., Digitaleurope

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretat în sensul că un transfer de date cu caracter personal efectuat în scopuri comerciale de un operator economic stabilit într-un stat membru către un alt operator economic stabilit într-o țară terță intră în domeniul de aplicare al acestui regulament, în pofida faptului că, în cursul sau în urma transferului menționat, datele respective sunt susceptibile de a fi prelucrate de autoritățile țării terțe în cauză în scopuri de siguranță publică, de apărare și de securitate a statului.
- 2) Articolul 46 alineatul (1) și articolul 46 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 2016/679 trebuie interpretate în sensul că garanțiile adecvate, drepturile opozabile și căile de atac eficiente prevăzute de aceste dispoziții trebuie să asigure că drepturile persoanelor ale căror date cu caracter personal sunt transferate către o țară terță în temeiul unor clauze standard de protecție a datelor beneficiază de un nivel de protecție în esență echivalent cu cel garantat în cadrul Uniunii Europene de regulamentul menționat, interpretat în lumina cartei. În acest scop, evaluarea nivelului de protecție asigurat în contextul unui astfel de transfer trebuie în special să ia în considerare atât stipulațiile contractuale convenite între operator sau persoana împuternicită de operator stabiliți în Uniunea Europeană și destinatarul transferului stabilit în țara terță în cauză, cât și, în ceea ce privește un eventual acces al autorităților publice ale acestei țări terțe la datele cu caracter personal astfel transferate, elementele relevante ale sistemului juridic al acesteia, în special cele prevăzute la articolul 45 alineatul (2) din regulamentul menționat.
- 3) Articolul 58 alineatul (2) literele (f) și (j) din Regulamentul 2016/679 trebuie interpretat în sensul că, cu excepția cazului în care există o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție adoptată în mod valabil de Comisia Europeană, autoritatea de supraveghere competentă este obligată să suspende sau să interzică un transfer de date către o țară terță întemeiat pe clauze standard de protecție a datelor adoptate de Comisie, atunci când această autoritate de supraveghere consideră, în lumina tuturor împrejurărilor proprii transferului menționat, că aceste clauze nu sunt sau nu pot fi respectate în țara terță respectivă și că protecția datelor transferate impusă de dreptul Uniunii, în special de articolele 45 și 46 din acest regulament și de Carta drepturilor fundamentale, nu poate fi asigurată prin alte mijloace, în cazul în care operatorul însuși sau persoana împuternicită de operator stabiliți în Uniune nu a suspendat ori nu a încetat transferul.

- 4) Analiza Deciziei 2010/87/UE a Comisiei din 5 februarie 2010 privind clauzele contractuale tip pentru transferul de date cu caracter personal către persoanele stabilite în țări terțe în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2297 a Comisiei din 16 decembrie 2016, în raport cu articolele 7, 8 și 47 din Carta drepturilor fundamentale, nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea acestei decizii.
- 5) Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA este nevalidă.

(¹) JO C 249, 16.7.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-549/18) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – Directiva (UE) 2015/849 – Lipsa transpunerii și/sau a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare]

(2020/C 297/06)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae și L. Radu Bouyon, agenți)

Pârâtă: România (reprezentanți: inițial C.-R. Canțâr, E. Gane, L. Lițu și R. I. Hațieganu, ulterior ultimele trei, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, P. Cottin și J.-C. Halleux, agenți), Republica Estonia (reprezentant: N. Grünberg, agent), Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, B. Fodda și J.-L. Carré, agenți), Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat din 8 decembrie 2017, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei și, prin urmare, întrucât nu a comunicat aceste dispoziții Comisiei Europene, România nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 67 din Directiva 2015/849.
- 2) Obligă România la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare de 3 000 000 de euro.
- 3) Obligă România la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Regatul Belgiei, Republica Estonia, Republica Franceză și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 381, 22.10.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/Irlanda(Cauza C-550/18) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului – Directiva (UE) 2015/849 – Lipsa transpunerii și/sau a comunicării măsurilor de transpunere – Articolul 260 alineatul (3) TFUE – Cerere de obligare la plata unei sume forfetare]

(2020/C 297/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Scharf, L. Flynn și G. von Rintelen, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentanți: G. Hodge, M. Browne și A. Joyce, agenți, asistați de G. Gilmore, BL, și de P. McGarry, SC)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Estonia (reprezentant: N. Grünberg, agent), Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, B. Fodda și J.-L. Carré, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, la expirarea termenului stabilit în avizul motivat din 8 martie 2018, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei și, prin urmare, întrucât nu a comunicat aceste dispoziții Comisiei Europene, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 67 din Directiva 2015/849.
- 2) Obligă Irlanda la plata către Comisia Europeană a unei sume forfetare de 2 000 000 de euro.
- 3) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Republica Estonia și Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 436, 3.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA/Comisia Europeană(Cauza C-606/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Concurență – Înțelegeri – Piața europeană a cablurilor electrice subterane și submarine – Împărțire a pieței în cadrul proiectelor – Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Articolul 20 – Competențe de inspecție ale Comisiei în cadrul procedurii în materie de înțelegeri – Competența de a copia date fără examinare prealabilă și de a le examina ulterior în birourile Comisiei – Amenzi – Competență de fond]

(2020/C 297/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Nexans France SAS, Nexans SA (reprezentanți: G. Forwood, avocat, și M. Powell și A. Rogers, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin și F. Castilla Contreras, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Nexans France SAS și Nexans SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 427, 26.11.2018.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Centrale Raad van Beroep – Țările de Jos) – AFMB Ltd și alții/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Cauza C-610/18) (¹)

[Trimitere preliminară – Lucrători migranți – Securitate socială – Legislație aplicabilă – Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 – Articolul 14 alineatul (2) litera (a) – Noțiunea de „persoană care este membru al personalului de călătorie al unei întreprinderi” – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 13 alineatul (1) litera (b) – Noțiunea de „angajator” – Șoferi pentru transportul rutier care desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre sau state ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) – Șoferi pentru transportul rutier care au încheiat un contract de muncă cu o întreprindere, plasați însă sub autoritatea efectivă a unei alte întreprinderi stabilite în statul membru de reședință a acestor șoferi – Determinarea întreprinderii care are calitatea de „angajator”]

(2020/C 297/09)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AFMB Ltd și alții

Pârât: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Dispozitivul

Articolul 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 631/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004, precum și articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, trebuie interpretate în sensul că angajatorul unui șofer pentru transportul internațional rutier, în sensul acestor dispoziții, este întreprinderea care exercită autoritatea efectivă asupra acestui șofer pentru transportul rutier, suportă, în fapt, sarcina salarială corespunzătoare și dispune de puterea efectivă de a l concedia, iar nu întreprinderea cu care respectivul șofer pentru transportul rutier a încheiat un contract de muncă și care este prezentată în mod formal în acest contract drept angajatorul aceluiași șofer.

(¹) JO C 455, 17.12.2018.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de
Giudice di pace di Bologna – Italia) – UX/Governo della Repubblica italiana**

(Cauza C-658/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Admisibilitate – Articolul 267 TFUE – Noțiunea de „instanță națională” – Criterii – Politica socială – Directiva 2003/88/CE – Domeniu de aplicare – Articolul 7 – Concediu anual plătit – Directiva 1999/70/CE – Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauzele 2 și 3 – Noțiunea de „lucrător pe durată determinată” – Judecători de pace și magistrați de drept comun – Diferență de tratament – Clauza 4 – Principiul nediscriminării – Noțiunea de „motive obiective”)

(2020/C 297/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Bologna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UX

Pârât: Governo della Repubblica italiana

Dispozitivul

- 1) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că Giudice di pace (Judecătorul de Pace, Italia) intră în sfera noțiunii de „instanță dintr-un stat membru”, în sensul acestui articol.
- 2) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru și articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că un judecător de pace care, în cadrul exercitării funcțiilor sale, efectuează prestații reale și efective care nu sunt nici pur marginale, nici accesorii și pentru care primește indemnizații care prezintă un caracter remuneratoriu poate intra în sfera noțiunii de „lucrător”, în sensul acestor dispoziții, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.
- 3) Clauza 2 alineatul (1) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că noțiunea de „lucrător pe durată determinată”, care figurează la această dispoziție, poate include un judecător de pace numit pentru o perioadă limitată, care, în cadrul funcțiilor sale, efectuează prestații reale și efective care nu sunt nici pur marginale, nici accesorii și pentru care primește indemnizații care au un caracter remuneratoriu, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.
- 4) Clauza 4 alineatul (1) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale care nu prevede dreptul unui judecător de pace de a beneficia de un concediu anual plătit de 30 de zile, precum cel prevăzut pentru magistrații de drept comun, în ipoteza în care acest judecător de pace ar intra în sfera noțiunii de „lucrător pe durată determinată”, în sensul clauzei 2 alineatul (1) din acest acord-cadru, și s-ar afla într-o situație comparabilă cu cea a unui magistrat de drept comun, cu excepția cazului în care o astfel de diferență de tratament este justificată de diferențele în ceea ce privește calificările necesare și natura sarcinilor pentru care magistrații menționați trebuie să își asume răspunderea, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 25, 21.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – OC și alții, Adusbef, Federconsumatori, PB și alții, QA și alții/Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Cauza C-686/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Admisibilitate – Articolul 63 și următoarele TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Articolul 107 și următoarele TFUE – Ajutoare de stat – Articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Libertatea de a desfășura o activitate comercială – Drept de proprietate – Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – Cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții – Articolul 29 – Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Articolul 6 alineatul (4) – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Atribuții specifice conferite Băncii Centrale Europene (BCE) – Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 – Standarde tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor – Reglementare națională care impune un plafon al activelor băncilor populare constituite sub formă de organizații cooperatiste de credit și care permite limitarea dreptului la răscumpărarea acțiunilor asociațiilor care se retrag]

(2020/C 297/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamanți: OC și alții, Adusbef, Federconsumatori, PB și alții, QA și alții

Pârâți: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Cu participarea: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare – Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ și alții, Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Dispozitivul

- 1) Articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, articolul 10 din Regulamentul delegat (UE) nr. 241/2014 al Comisiei din 7 ianuarie 2014 de completare a Regulamentului nr. 575/2013 cu privire la standardele tehnice de reglementare pentru cerințele de fonduri proprii în cazul instituțiilor, precum și articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care interzice băncilor populare cu sediul în acesta să refuze răscumpărarea instrumentelor de fonduri proprii, dar care permite acestor bănci să amâne pentru o perioadă nedeterminată răscumpărarea părții asociatului care se retrage și să limiteze cuantumul acestei răscumpărări în tot sau în parte, în măsura în care limitările privind răscumpărarea decise în cadrul exercitării acestei posibilități nu depășesc ceea ce este necesar, în raport cu situația prudențială a băncilor menționate, pentru a asigura că instrumentele de capital pe care acestea le emit sunt eligibile ca instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, ținând seama, printre altele, de elementele menționate la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat nr. 241/2014, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 63 și următoarele TFUE trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care fixează un plafon al activelor pentru exercitarea de activități bancare de către băncile populare cu sediul în acest stat membru și care sunt constituite sub formă de organizații cooperatiste de credit cu răspundere limitată pe acțiuni, de la care se impune ca aceste bănci să se transforme în societăți pe acțiuni, să își reducă activele pentru a le aduce sub acest plafon sau să fie lichidate, cu condiția ca această reglementare să fie de natură să garanteze realizarea obiectivelor de interes general pe care le urmărește și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestora, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 35, 28.1.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 – ACTC GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Taiga AB

(Cauza C-714/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Marcă a Uniunii Europene – Regulamentul (CE) nr. 207/2009 – Cerere de înregistrare a mărcii verbale a Uniunii Europene țigă – Opoziție formulată de titularul mărcii anterioare a Uniunii Europene TAIGA – Respingere parțială a cererii de înregistrare – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) – Aprecierea riscului de confuzie – Aprecierea similitudinii pe plan conceptual a semnelor în conflict – Articolul 42 alineatul (2) – Dovada utilizării serioase a mărcii anterioare – Dovada utilizării „pentru o parte dintre produse sau servicii” – Stabilirea unei subcategorii autonome de produse]

(2020/C 297/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ACTC GmbH (reprezentanți: V. Hoene, D. Eickemeier și S. Gantenbrink, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent), Taiga AB (reprezentanți: C. Eckhart, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl și C. Fluhme, Rechtsanwälte)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă ACTC GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 16 iulie 2020 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-771/18) ⁽¹⁾

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Piețe interne a energiei electrice și a gazelor naturale – Rețele de transport al energiei electrice și al gazelor naturale – Condiții de acces – Regulamentul (CE) nr. 714/2009 – Articolul 14 alineatul (1) – Regulamentul (CE) nr. 715/2009 – Articolul 13 alineatul (1) – Costuri – Stabilire a tarifelor de acces la rețele – Directiva 2009/72/CE – Articolul 37 alineatul (17) – Directiva 2009/73/CE – Articolul 41 alineatul (17) – Căi de atac interne – Principiul protecției jurisdicționale efective]

(2020/C 297/13)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentanți: inițial M. Z. Fehér și Z. Wagner, ulterior M. Z. Fehér, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin neasigurarea unui drept la o cale de atac efectivă împotriva regulamentelor autorității naționale de reglementare de stabilire a tarifelor de acces la rețele, Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 37 alineatul (17) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, precum și al articolului 41 alineatul (17) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE.

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană și Ungaria suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 139, 15.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Hof van beroep te Antwerpen – Belgia) – Belgische Staat, reprezentat de Minister van Werk, Economie en Consumenten, responsabil pentru Buitenlandse handel, și de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, devenită Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, devenită Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Cauza C-73/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 1 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Noțiunea de „materie civilă și comercială” – Acțiune în încetare a practicilor comerciale neloiale introdusă de o autoritate publică în vederea protejării intereselor consumatorilor]

(2020/C 297/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelanți: Belgische Staat, reprezentat de Minister van Werk, Economie en Consumenten, responsabil pentru Buitenlandse handel, și de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, devenită Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, devenită Algemene Directie Economische Inspectie

Intimate: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că intră în sfera noțiunii de „materie civilă și comercială”, care figurează în această dispoziție, o acțiune între autoritățile unui stat membru și profesioniști stabiliți în alt stat membru în cadrul căreia aceste autorități solicită, cu titlu principal, să se constate existența unor încălcări care constituie practici comerciale neloiale pretins nelegale și să se dispună încetarea acestora, precum și, cu titlu accesoriu, să fie dispuse măsuri de publicitate și să se aplice o penalitate cu titlu cominatoriu.

(¹) JO C 139, 15.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – procedură inițiată de E. E

(Cauza C-80/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 650/2012 – Domeniu de aplicare – Noțiunea de „succesiune cu elemente de extraneitate” – Noțiunea de „reședință obișnuită a defunctului” – Articolul 3 alineatul (2) – Noțiunea de „instanță judecătorească” – Aplicarea normelor privind competența judiciară în privința notarilor – Articolul 3 alineatul (1) literele (g) și (i) – Noțiunile de „hotărâre” și de „act autentic” – Articolele 5, 7 și 22 – Acord de alegere a forului și de alegere a legii aplicabile succesiunii – Articolul 83 alineatele (2) și (4) – Dispoziții tranzitorii]

(2020/C 297/15)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parte din procedura principală

E. E.

cu participarea: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė Virginija Jarienė, K.-D. E.

Dispozitivul

- 1) Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor trebuie interpretat în sensul că o situație în care defunctul, resortisant al unui stat membru, avea reședința în alt stat membru la data decesului său, dar nu rupsesse legăturile pe care le avea cu primul dintre aceste state membre, în care se află bunurile care compun succesiunea sa, în timp ce succesibilii săi au reședința în aceste două state membre, intră în sfera noțiunii de „succesiune cu elemente de extraneitate”. Ultima reședință obișnuită a defunctului în sensul acestui regulament trebuie să fie stabilită de autoritatea sesizată cu privire la succesiune numai în unul dintre statele membre menționate.
- 2) Articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva verificării de către instanța de trimitere, notarii lituanieni nu exercită atribuții judiciare cu ocazia eliberării unui certificat național de moștenitor. Cu toate acestea, revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă acești notari acționează pe baza delegării sau acționează sub controlul unei autorități judiciare și, în consecință, pot fi calificați drept „instanțe judecătorești” în sensul aceleiași dispoziții.
- 3) Articolul 3 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care instanța de trimitere ar considera că notarii lituanieni pot fi calificați drept „instanțe judecătorești” în sensul acestui regulament, certificatul de moștenitor pe care îl eliberează poate fi considerat „hotărâre” în sensul acestei dispoziții, astfel încât, în scopul eliberării lui, acești notari pot aplica normele privind competența prevăzute în capitolul II din regulamentul menționat.
- 4) Articolele 4 și 59 din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretate în sensul că un notar dintr-un stat membru, care nu este calificat drept „instanță judecătorească” în sensul acestui regulament, poate, fără a aplica normele generale privind competența prevăzute de regulamentul menționat, să elibereze certificatele naționale de moștenitor. În cazul în care instanța de trimitere consideră că aceste certificate îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (i) din același regulament și, prin urmare, pot fi considerate ca fiind „acte autentice” în sensul acestei dispoziții, acestea produc, în celelalte state membre, efectele pe care articolul 59 alineatul (1) și articolul 60 alineatul (1) din Regulamentul nr. 650/2012 le atribuie actelor autentice.
- 5) Articolele 4, 5, 7, și 22, precum și articolul 83 alineatele (2) și (4) din Regulamentul nr. 650/2012 trebuie interpretate în sensul că voința lui de cuius și acordul dintre succesibilii săi pot conduce la stabilirea unei alte instanțe competente în materie de succesiuni și la aplicarea unei alte legi succesoriale a unui stat membru decât cele care ar rezulta din aplicarea criteriilor stabilite de acest regulament.

⁽¹⁾ JO C 148, 29.4.2019.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Köln

(Cauza C-97/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Codul vamal – Declarații vamale – Articolul 78 din acest cod – Revizuirea declarației vamale – Numele declarantului – Modificarea informațiilor referitoare la persoana declarantului prin care se urmărește să se menționeze existența unui raport de reprezentare indirectă – Reprezentare indirectă a persoanei care a obținut o licență de export)

(2020/C 297/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Pârât: Hauptzollamt Köln

Dispozitivul

Articolul 78 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că autoritățile vamale pot da un răspuns pozitiv unei cereri de revizuire a unei declarații vamale prin care se urmărește să se menționeze existența unui raport de reprezentare indirectă între, pe de o parte, un mandatar care, din eroare, a indicat că acționează exclusiv în nume propriu și pe seama sa, deși dispunea de o împuternicire din partea persoanei titulare a licenței de import, și, pe de altă parte, mandantul pe seama căruia a fost efectuată declarația.

⁽¹⁾ JO C 182, 27.5.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV

(Cauza C-129/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 2004/80/CE – Articolul 12 alineatul (2) – Sisteme naționale de despăgubire a victimelor infracțiunilor intenționate săvârșite prin violență care garantează o despăgubire echitabilă și corespunzătoare – Domeniu de aplicare – Victimă care are reședința pe teritoriul statului membru în care a fost săvârșită prin violență infracțiunea intenționată – Obligația de a include această victimă în sfera de aplicare a sistemului național de despăgubire – Noțiunea de „despăgubire echitabilă și corespunzătoare” – Răspunderea statelor membre în cazul încălcării dreptului Uniunii]

(2020/C 297/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Intimată: BV

cu participarea: Procura della Repubblica di Torino

Dispozitivul

- 1) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că regimul răspunderii extracontractuale a unui stat membru pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea acestui drept are vocația de a se aplica, pentru motivul că acest stat membru nu a transpus în timp util articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2004/80/CE a Consiliului din 29 aprilie 2014 privind despăgubirea victimelor infracționalității, în privința unor victime care au reședința în statul membru menționat, pe teritoriul căruia a fost săvârșită prin violență infracțiunea intenționată.
- 2) Articolul 12 alineatul (2) din Directiva 2004/80 trebuie interpretat în sensul că o despăgubire forfetară acordată victimelor unei violențe sexuale în temeiul unui sistem național de despăgubire a victimelor infracțiunilor intenționate săvârșite prin violență nu poate fi calificată drept „echitabilă și corespunzătoare”, în sensul acestei dispoziții, dacă este stabilită fără a se ține seama de gravitatea consecințelor, pentru victime, ale infracțiunii săvârșite și nu reprezintă, așadar, o contribuție adecvată la repararea prejudiciului material și moral suferit.

(¹) JO C 182, 27.5.2019.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Conseil d'État – Belgia) – B. M. M. (C-133/19 și C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)/État belge

(Cauzele conexe C-133/19, C-136/19 și C-137/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Politica privind imigrarea – Dreptul la reîntregirea familiei – Directiva 2003/86/CE – Articolul 4 alineatul (1) – Noțiunea de „copil minor” – Articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Interesul superior al copilului – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale – Dreptul la o cale de atac efectivă – Copii ai susținătorului reîntregirii deveniți majori în cursul procedurii decizionale sau al procedurii jurisdicționale împotriva deciziei de respingere a cererii de reîntregire a familiei)

(2020/C 297/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: B. M. M. (C-133/19 și C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19).

Pârât: État belge

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretat în sensul că data de referință pentru a se stabili dacă un resortisant dintr-o țară terță sau un apatrid necăsătorit este un copil minor, în sensul acestei dispoziții, este cea la care este depusă cererea de intrare și de ședere în scopul reîntregirii familiei pentru copii minori, iar nu cea la care autoritățile competente din acest stat membru pronunță decizia cu privire la această cerere, eventual după o acțiune îndreptată împotriva unei decizii de respingere a unei astfel de cereri.
- 2) Articolul 18 din Directiva 2003/86, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că se opune ca acțiunea îndreptată împotriva respingerii unei cereri de reîntregire a familiei cu un copil minor să fie respinsă ca inadmisibilă pentru singurul motiv că respectivul copil a devenit major în cursul procedurii jurisdicționale.

(¹) JO C 164, 13.05.2019

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2020 (cereri de decizie preliminară formulate de Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca și de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta – Spania) – CY/CaixaBank SA (C-224/19), LG, PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

(Cauzele conexate C-224/19 și C-259/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Articolele 6 și 7 – Contracte încheiate cu consumatorii – Împrumuturi ipotecare – Clauze abuzive – Clauză care impune totalitatea cheltuielilor de constituire și de radiere a ipotecii în sarcina împrumutatului – Efectele declarării nulității clauzelor menționate – Puterile instanței naționale în prezența unei clauze calificate drept „abuzivă” – Repartizarea cheltuielilor – Aplicarea unor dispoziții naționale de natură suplétivă – Articolul 3 alineatul (1) – Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale – Articolul 4 alineatul (2) – Excluderea clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației – Condiție – Articolul 5 – Obligația de redactare clară și inteligibilă a clauzelor contractuale – Cheltuieli de judecată – Prescripție – Principiul efectivității]

(2020/C 297/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Părțile din procedura principală

Reclamanți: CY (C-224/19), LG, PK (C-259/19)

Pârâte: CaixaBank SA (C-224/19), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că se opun ca, în cazul nulității unei clauze contractuale abuzive care impune plata totalității cheltuielilor de constituire și de radiere a ipotecii de către consumator, instanța națională să refuze restituirea către consumator a sumelor plătite în temeiul acestei clauze, cu excepția cazului în care dispozițiile dreptului național care s-ar aplica în lipsa clauzei menționate impun consumatorului plata totalității sau a unei părți din aceste cheltuieli.
- 2) Articolul 3, articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că clauzele contractuale care se circumscriu noțiunii de „obiect principal al contractului” trebuie înțelese ca fiind cele care stabilesc prestațiile esențiale ale acestui contract și care, ca atare, îl caracterizează. În schimb, clauzele care au un caracter accesoriu în raport cu cele care definesc esența însăși a raportului contractual nu pot fi circumscrise acestei noțiuni. Faptul că un comision de acordare este inclus în costul total al unui împrumut ipotecar nu poate implica faptul că acesta este o prestație esențială a împrumutului respectiv. În orice caz, o instanță a unui stat membru este obligată să controleze caracterul clar și inteligibil al unei clauze contractuale privind obiectul principal al contractului, independent de transpunerea articolului 4 alineatul (2) din această directivă în ordinea juridică a acestui stat membru.
- 3) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că o clauză a unui contract de împrumut încheiat între un consumator și o instituție financiară, care impune consumatorului plata unui comision de acordare, poate crea în detrimentul consumatorului un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în pofida cerinței de bună-credință, atunci când instituția financiară nu demonstrează că acest comision corespunde unor servicii furnizate și unor cheltuieli pe care le-a efectuat, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.
- 4) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca introducerea acțiunii prin care se urmărește invocarea efectelor restitutorii ale constatării nulității unei clauze contractuale abuzive să fie supusă unui termen de prescripție, cu condiția ca momentul de la care începe să curgă acest termen, precum și durata sa să nu facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului consumatorului de a solicita o astfel de restituire.

- 5) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13, precum și principiul efectivității trebuie interpretate în sensul că se opun unui regim care permite ca o parte din cheltuielile de procedură să fie suportate de consumator în funcție de nivelul sumelor plătite în mod nejustificat care îi sunt restituite în urma constatării nulității unei clauze contractuale din cauza caracterului său abuziv, dat fiind că un astfel de regim creează un obstacol substanțial de natură să descurajeze consumatorii să exercite dreptul la un control jurisdicțional efectiv al caracterului potențial abuziv al unor clauze contractuale precum cel conferit de Directiva 93/13.

(¹) JO C 246, 22.7.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul București – România) – JE/KF

(Cauza C-249/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 – Cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp – Norme uniforme – Articolul 10 – Aplicarea legii forului]

(2020/C 297/20)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: JE

Pârât: KF

Dispozitivul

Articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1259/2010 al Consiliului din 20 decembrie 2010 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în domeniul legii aplicabile divorțului și separării de corp trebuie interpretat în sensul că termenii „[î]n cazul în care legea aplicabilă în temeiul articolelor 5 sau 8 nu prevede divorțul” vizează numai situațiile în care legea străină aplicabilă nu prevede sub nicio formă divorțul.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Guimarães – Portugalia) – MH, NI/OJ, Novo Branco SA

(Cauza C-253/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Proceduri de insolvență – Regulamentul (UE) 2015/848 – Articolul 3 – Competență internațională – Centrul intereselor principale ale debitorului – Persoană fizică ce nu exercită o activitate independentă sau o activitate profesională – Presupunție refragabilă potrivit căreia centrul intereselor principale ale acestei persoane este reședința sa obișnuită – Răsturnarea presupunției – Situația în care singurul bun imobil al debitorului este situat în afara statului membru în care are reședința obișnuită]

(2020/C 297/21)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Guimarães

Părțile din procedura principală

Apelanți: MH, NI

Intimați: OJ, Novo Blanco SA

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) primul și al patrulea paragraf din Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență trebuie interpretat în sensul că prezumția pe care o prevede pentru a stabili competența internațională în vederea deschiderii unei proceduri de insolvență, potrivit căreia centrul intereselor principale ale unei persoane fizice care nu exercită o activitate independentă sau o activitate profesională este reședința sa obișnuită, nu este răsturnată doar prin faptul că unicul bun imobil al acestei persoane este situat în afara statului membru în care are reședința obișnuită.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italia) – WWF Italia o.n.l.u.s. și alții/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Cauza C-411/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Arii speciale de conservare – Realizarea unui tronson rutier – Evaluarea efectelor acestui proiect asupra ariei speciale de conservare vizate – Autorizare – Motive cruciale de interes public major)

(2020/C 297/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamanți: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC e.a.

Pârâte: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite continuarea, din motive cruciale de interes public major, a procedurii de autorizare a unui plan sau a unui proiect ale cărui efecte asupra unei arii speciale de conservare nu pot fi atenuate și cu privire la care autoritatea publică competentă a dat deja un aviz negativ, cu excepția cazului în care există o soluție alternativă care implică inconveniente mai reduse pentru integritatea ariei vizate, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Atunci când un plan sau un proiect a făcut, în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43, obiectul unei evaluări defavorabile a efectelor sale asupra unei arii speciale de conservare, iar statul membru în cauză a decis, cu toate acestea, în temeiul alineatului (4) al acestui articol, să îl realizeze din motive cruciale de interes public major, articolul 6 din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite ca, după evaluarea sa defavorabilă conform alineatului (3) al acestui articol și înainte de adoptarea sa definitivă în temeiul alineatului (4) al articolului menționat, acest plan sau acest proiect să fie completat cu măsuri de atenuare a efectelor asupra acestei arii și ca evaluarea respectivelor efecte să fie continuată. În schimb, articolul 6 din Directiva 92/43 nu se opune, în aceeași ipoteză, unei reglementări naționale care permite definirea măsurilor de compensare în cadrul aceleiași decizii, cu condiția ca celelalte condiții de aplicare a articolului 6 alineatul (4) din această directivă să fie de asemenea îndeplinite.

- 3) Directiva 92/43 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că autorul cererii realizează un studiu privind efectele planului sau ale proiectului în cauză asupra ariei speciale de conservare vizate, pe baza căruia autoritatea competentă procedează la evaluarea acestor efecte. Directiva menționată se opune, în schimb, unei reglementări naționale care permite ca autorul cererii să fie însărcinat să includă, în planul sau în proiectul definitiv, condiții, observații și recomandări cu caracter peisagistic și de mediu după ce acesta a făcut obiectul unei evaluări negative de către autoritatea competentă, fără ca planul sau proiectul astfel modificat să trebuiască să facă obiectul unei noi evaluări de către această autoritate.
- 4) Directiva 92/43 trebuie interpretată în sensul că, deși lasă statelor membre competența de a desemna autoritatea competentă să evalueze efectele unui plan sau ale unui proiect asupra unei arii speciale de conservare cu respectarea criteriilor enunțate de jurisprudența Curții, ea se opune în schimb ca vreo autoritate să continue sau să completeze această evaluare, odată ce a fost realizată.

(¹) JO C 328, 30.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București – România) – Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Cauza C-424/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 2006/112/CE – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Articolul 9 alineatul (1) – Noțiunea de „persoană impozabilă” – Persoană care exercită profesia de avocat – Hotărâre judecătorească definitivă – Principiul autorității de lucru judecat – Domeniul de aplicare al acestui principiu în ipoteza în care hotărârea menționată este incompatibilă cu dreptul Uniunii]

(2020/C 297/23)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Recurent-reclamant: Cabinet de avocat UR

Intimați-pârâți: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o persoană care exercită profesia de avocat trebuie considerată o „persoană impozabilă”, în sensul acestei dispoziții.
- 2) Dreptul Uniunii se opune ca, în cadrul unui litigiu privind taxa pe valoarea adăugată (TVA), o instanță națională să aplice principiul autorității de lucru judecat atunci când acest litigiu nu privește o perioadă de impozitare identică cu cea care era în discuție în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea judecătorească ce a dobândit respectiva autoritate și nici nu are același obiect ca acesta, iar aplicarea principiului menționat ar împiedica luarea în considerare, de către instanța amintită, a reglementării Uniunii în materie de TVA.

(¹) JO C 288, 26.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Commissione tributaria regionale della Campania – Italia) – Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

(Cauza C-496/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Controlul mărfurilor – Cerere de revizuire a declarației vamale – Control ulterior]

(2020/C 297/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria regionale della Campania

Părțile din procedura principală

Reclamantă și apelantă: Antonio Capaldo SpA

Intimată: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Salerno

Dispozitivul

Articolul 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că nu se opune inițierii procedurii de revizuire a declarației vamale pe care o prevede, chiar atunci când, la un import precedent, marfa respectivă a fost supusă fără contestație unei verificări fizice care a confirmat clasificarea sa tarifară.

⁽¹⁾ JO C 257, 21.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 16 iulie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Augstākā tiesa (Senāts) – Letonia) – SIA „Soho Group”/Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Cauza C-686/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Contracte de credit pentru consumatori – Directiva 2008/48/CE – Noțiunea de „cost total al creditului pentru consumatori” – Costuri legate de prelungirea creditului)

(2020/C 297/25)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa (Senāts)

Părțile din procedura principală

Reclamantă în primă instanță și recurentă în recurs: SIA „Soho Group”

Intimată în procedura de recurs: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Dispozitivul

Noțiunea de „cost total al creditului pentru consumatori” care figurează la articolul 3 litera (g) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretată în sensul că această noțiune cuprinde costurile unei eventuale prelungiri a creditului, în măsura în care, pe de o parte, condițiile concrete și precise ale eventualei sale prelungiri, inclusiv durata acesteia, fac parte din clauzele și condițiile convenite între creditor și debitor în contractul de credit și, pe de altă parte, costurile menționate sunt cunoscute de către creditor.

(¹) JO C 399, 25.11.2019.

Recurs introdus la 6 iunie 2019 de Abaco Energy SA și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 25 martie 2019 în cauza T-186/18, Abaco Energy/Comisia

(Cauza C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Abaco Energy SA și alții (reprezentant: P. Holtrop, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 21 iulie 2020, Curtea de Justiție (Camera a șaptea) a respins recursul ca fiind în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat și a dispus suportarea de către recurente a propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 7 aprilie 2020 – SC Avio Lucos SRL / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Cauza C-176/20)

(2020/C 297/27)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: SC Avio Lucos SRL

Intimate: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Întrebările preliminare

1) Dacă Regulamentul (UE) nr. 1307 din 17.12.2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (¹) se opune unei reglementări naționale prin care se stabilește că activitatea minimă care trebuie efectuată pe suprafețele agricole menținute în mod obișnuit într-o stare adecvată pentru pășunat constă în pășunatul cu animalele pe care fermierul le exploatează?

- 2) În măsura în care dreptul [Uniunii Europene] arătat mai sus nu se opune reglementării naționale indicate la prima întrebare, dispozițiile articolului 4 alineatul (l) literele (a) și (c), respectiv ale articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307 din 17.12.2013 pot fi interpretate în sensul că poate fi considerat un „fermier activ” persoana juridică ce are încheiat un contract de concesiune în împrejurări precum cele din litigiul principal și care deține animale în baza unor contracte de împrumut de folosință încheiate cu persoane fizice, contracte prin care împrumutătorii încredințează împrumutaților, cu titlu gratuit, animalele pe care le dețin în calitate de proprietari, în scopul folosirii pentru pășunat, pe suprafețele de pășune puse la dispoziție de împrumutați și în intervalele de timp negociate?
- 3) Dacă dispozițiile articolului 60 din Regulamentul (UE) nr. 1306 din 17.12.2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ⁽²⁾ se interpretează în sensul că prin condiții artificiale s-ar înțelege inclusiv situația unui contract de concesiune și a unor contracte de împrumut de folosință precum cele în discuție în litigiul principal?

⁽¹⁾ JO 2013 L 347, p. 608.

⁽²⁾ JO 2013 L 347, p. 549.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 7 aprilie 2020 – Fondul Proprietatea SA / Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, în insolvență, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

(Cauza C-179/20)

(2020/C 297/28)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fondul Proprietatea SA

Pârâți: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, în insolvență, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

Intervenient: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Întrebările preliminare

- a) Adoptarea de către statul român a unei reglementări care prevede în favoarea a două societăți cu capital majoritar de stat:
- a.1. acordarea de acces prioritar la dispecerizare și obligația operatorului de transport și sistem de a achiziționa servicii tehnologice de sistem de la aceste societăți și
 - a.2. acordarea de acces garantat la rețelele electrice pentru energia electrică produsă de cele două societăți care să asigure funcționarea continuă a acestora,
- reprezintă ajutor de stat în înțelesul articolului 107 TFUE, adică reprezintă o măsură finanțată de stat sau prin intermediul resurselor de stat, respectiv dacă are caracter selectiv și dacă poate afecta schimburile comerciale între statele membre[?] În ipoteza unui răspuns afirmativ, acest ajutor de stat era supus notificării prevăzute de articolul 108 alineatul (3) din TFUE?
- b) Acordarea de către statul român a unui drept de acces garantat la rețeaua electrică pentru două societăți cu capital majoritar de stat, care să asigure funcționarea continuă a acestora, este conformă cu dispozițiile articolului 15 alineatul (4) din Directiva nr. 2009/72/CE ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/C (JO 2009 L 211, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Suceava (România) la data de 23 aprilie 2020 – BE, DT / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

(Cauza C-182/20)

(2020/C 297/29)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Suceava

Părțile din acțiunea principală

Revizuienți: BE, DT

Intimați: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva – lichidator judiciar al BE, EP

Întrebarea preliminară

Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾, precum și principiile neutralității fiscale, dreptului de deducere a TVA și certitudinii impunerii fiscale se opun, în împrejurări ca acelea din litigiul principal, unei legislații naționale prin care, odată cu deschiderea procedurii falimentului operatorului economic, i se impune în mod automat și fără alte verificări ajustarea TVA prin refuzul deducerii TVA-ului aferent unor operațiuni taxabile anterioare intrării în procedura falimentului și obligarea operatorului economic la plata TVA deductibilă? Principiul proporționalității se opune, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unei astfel de norme de drept național, în condițiile consecințelor economice asupra operatorului economic și ale caracterului definitiv al unei astfel de ajustări?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului, din 28 noiembrie 2006, privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Overijssel (Țările de Jos) la 25 mai 2020 – XXXX/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-217/20)

(2020/C 297/30)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Overijssel

Părțile din procedura principală

Reclamant: XXXX

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că lucrătorul nu își pierde salariul sau o parte din acesta din cauza exercitării dreptului său la concediul anual? Sau această dispoziție trebuie interpretată în sensul că lucrătorul își menține salariul pe durata exercitării dreptului său la concediul anual, indiferent de motivul lipsei activității în timpul concediului?
- 2) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88 [...] trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții și practici naționale potrivit cărora, atunci când își ia concediul anual, unui lucrător aflat în incapacitate de muncă din motive de boală i se menține salariul la nivelul salariului primit imediat înainte de a-și lua concediul anual, chiar dacă acest salariu, din cauza duratei prelungite a incapacității sale de muncă, este mai mic decât salariul avut în cazul capacității totale de muncă?

- 3) Dreptul oricărui lucrător la concediu anual plătit, în temeiul articolului 7 din Directiva 2003/88 [...] și în temeiul jurisprudenței constante a Curții, trebuie interpretat în sensul că reducerea acestui salariu în perioada concediului luat pe durata incapacității de muncă încalcă acest drept?

(¹) JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Mureș (România) la data de 27 mai 2020 –
Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD / SC Samidani Trans SRL**

(Cauza C-218/20)

(2020/C 297/31)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Mureș

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Pârâtă: SC Samidani Trans SRL

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (¹):] dacă alegerea legii aplicabile contractului individual de muncă înlătură aplicarea legii țării în care salariatul și-a desfășurat în mod obișnuit activitatea/dacă existența alegerii legii aplicabile înlătură incidența articolului 8 alineatul (1) a doua teză din regulament;
- 2) Interpretarea articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I): dacă salariul minim aplicabil în țara în care salariatul și-a desfășurat în mod obișnuit activitatea reprezintă un drept care intră în sfera „dispozițiilor de la care nu se poate deroga prin convenție în virtutea legii care, în absența unei alegeri, ar fi fost aplicabilă”, în înțelesul articolului 8 alineatul (1) a doua teză din regulament;
- 3) Interpretarea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I): dacă indicarea în cuprinsul contractului individual de muncă a prevederilor Codului muncii român echivalează cu alegerea legii române, atât timp cât în România este de notorietate că angajatorul prestabilește conținutul contractului individual de muncă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO 2008 L 177, p. 6).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 29 mai
2020 – Euro Delta Danube Srl / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean
Tulcea**

(Cauza C-225/20)

(2020/C 297/32)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Constanța

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Euro Delta Danube Srl

Intimată: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 2 punctul 23 și cele ale articolului 19 din Regulamentul delegat nr. 6[4]0/2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității se opun unei reglementări naționale care, în împrejurări precum cele din litigiul principal, aplică fermierului sancțiuni administrative pentru supradecларare motivat de faptul că acesta nu îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru suprafața considerată supradecларată, întrucât cultivă o suprafață de teren amenajare piscicolă, deținută în baza unui contract de concesiune, fără a face dovada acordului concedentului pentru utilizarea terenului în scop agricol?

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității (JO 2014 L 181, p. 48).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 iunie 2020 –
WD/job-medium GmbH, în lichidare**

(Cauza C-233/20)

(2020/C 297/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant și recurent: WD

Pârâtă și intimată în recurs: job-medium GmbH, în lichidare

Întrebările preliminare

1) Este compatibilă cu articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cu articolul 7 din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ o reglementare națională potrivit căreia nu se acordă o indemnizație financiară pentru concediul anual plătit neefectuat aferent anului de muncă în curs (ultimului an de muncă) atunci când, fără un motiv serios, lucrătorul încetează anticipat și unilateral raportul de muncă („demisionează”)?

2) În cazul unui răspuns negativ la această întrebare:

2.1) Trebuie să se verifice, în plus, dacă efectuarea concediului a fost imposibilă pentru lucrător?

2.2) Care sunt criteriile pe baza cărora trebuie efectuată această verificare?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 iunie
2020 – Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans
International BV**

(Cauza C-237/20)

(2020/C 297/34)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Intimate: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este îndeplinită condiția ca „procedur[a] de faliment sau [altă procedură] asemănătoare de insolabilitate [să se instituie] în vederea lichidării bunurilor cedentului” dacă
 - (i) falimentul cedentului este inevitabil și cedentul este, prin urmare, efectiv insolubil.
 - (ii) în conformitate cu dreptul neerlandez, obiectivul procedurii de faliment este obținerea unui venit cât mai mare posibil pentru masa creditorilor, prin lichidarea bunurilor debitorului, și
 - (iii) transferul unei întreprinderi (sau al unei părți de întreprindere) este pregătit într-un așa-numit pre-pack anterior declarării falimentului, transferul fiind efectuat abia după declararea falimentului, în care
 - (iv) înainte de declararea falimentului, administratorul judiciar preconizat desemnat de tribunal trebuie să fie ghidat de interesele masei creditorilor, precum și de interese sociale, precum cel al menținerii locurilor de muncă, iar judecătorul-sindic preconizat, desemnat tot de tribunal, trebuie să controleze acest lucru,
 - (v) obiectivul pre-pack-ului este ca, în procedura de faliment ulterioară, să permită o modalitate de lichidare prin care este vândută (o parte din) întreprinderea în activitate (going concern) aparținând patrimoniului cedentului, astfel încât să fie obținut un venit cât mai mare posibil pentru masa creditorilor și locurile de muncă să fie menținute, pe cât posibil, și
 - (vi) structura procedurii garantează faptul că acest obiectiv este cu adevărat decisiv?
- 2) Articolul 5 alineatul (1) din directivă trebuie interpretat în sensul că este îndeplinită condiția potrivit căreia „procedur[a] de faliment sau [altă procedură] asemănătoare de insolabilitate [se află] sub controlul unei autorități publice competente”, dacă transferul unei întreprinderi (sau al unei părți de întreprindere) este pregătit într-un pre-pack anterior declarării falimentului și este efectuat după declararea falimentului și
 - (i) [aceste pregătiri sunt observate], anterior declarării falimentului, de un administrator judiciar preconizat și de un judecător-sindic preconizat, care sunt desemnați de tribunal, însă nu au competențe legale,
 - (ii) în conformitate cu dreptul neerlandez, înainte de declararea falimentului, administratorul judiciar preconizat trebuie să fie ghidat de interesele masei creditorilor și de alte interese sociale, precum cel al menținerii locurilor de muncă, iar judecătorul-sindic preconizat trebuie să controleze acest lucru,
 - (iii) sarcinile administratorului judiciar preconizat și ale judecătorului-sindic preconizat nu diferă de cele ale administratorului judiciar și ale judecătorului-sindic din faliment,

- (iv) acordul în baza căruia întreprinderea este transferată și care este pregătit în timpul unui pre-pack este încheiat și executat numai după pronunțarea falimentului,
- (v) la pronunțarea falimentului, tribunalul poate proceda la numirea altui administrator judiciar sau judecător-sindic decât administratorul judiciar preconizat sau judecătorul-sindic preconizat și
- (vi) pentru administratorul judiciar și judecătorul-sindic sunt valabile aceleași cerințe de obiectivitate și independență care sunt valabile pentru un administrator judiciar și un judecător-sindic într-un faliment care nu este precedat de un pre-pack și, indiferent de gradul lor de implicare anterior declarării falimentului, aceștia sunt obligați, în temeiul sarcinii legale pe care o au, să evalueze dacă transferul întreprinderii (sau al unei părți de întreprindere), pregătit anterior declarării falimentului, este în interesul masei creditorilor și, dacă vor da un răspuns negativ la această întrebare, să decidă că acest transfer nu va fi permis, fiind în același timp oricând autorizați să decidă pentru alte motive, de exemplu faptul că se opun alte interese sociale, precum cel al locurilor de muncă, că transferul întreprinderii (sau al unei părți de întreprindere), pregătit anterior declarării falimentului, nu va avea loc?

(¹) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO 2001, L 82, p.16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) la
5 iunie 2020 – BJ/État belge**

(Cauza C-241/20)

(2020/C 297/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance du Luxembourg

Părțile din procedura principală

Reclamant: BJ

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 45 TFUE se opune unei reglementări precum cea în discuție în litigiul principal – preluată sau nu într-o convenție prin care se urmărește evitarea dublei impuneri – în temeiul căreia un contribuabil pierde, la calcularea impozitelor sale pe venit în statul de reședință, o parte din beneficiul cotității scutite de impozit din venitul menționat și din celelalte avantaje fiscale personale (precum o reducere fiscală pentru economii pe termen lung, și anume pentru primele plătite în executarea unui contract individual de asigurare de viață și o reducere fiscală pentru cheltuielile efectuate în vederea economisirii energiei), întrucât, în cursul anului în discuție, a obținut de asemenea, într-un alt stat membru, remunerații care au fost impozitate în acest stat?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, el rămâne afirmativ dacă contribuabilul nu obține venituri semnificative – sub aspect cantitativ sau proporțional – în statul său de reședință, dar acesta este totuși în măsură să îi acorde avantajele fiscale menționate?
- 3) Dacă răspunsul la a doua întrebare este afirmativ, el rămâne afirmativ dacă, în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri între statul de reședință și celălalt stat, contribuabilul a beneficiat în acest alt stat, în ceea ce privește veniturile impozabile în acest alt stat, de avantaje fiscale personale prevăzute de legislația fiscală a acestui alt stat, dar aceste avantaje fiscale nu includ anumite avantaje fiscale la care contribuabilul are dreptul, în principiu, în statul de reședință?

- 4) Dacă răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, el rămâne afirmativ dacă, în pofida acestei din urmă diferențe, contribuabilul obține, astfel, în acest alt stat, un quantum al reducerii fiscale cel puțin echivalent cu cel pe care l-a pierdut în statul de reședință?
- 5) Răspunsurile la întrebări sunt identice din perspectiva articolului 63 alineatul (1) și a articolului 65 alineatul (1) litera (a) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene în raport cu o reglementare precum cea în discuție în litigiul principal – preluată sau nu într-o convenție prin care se urmărește evitarea dublei impuneri – în temeiul căreia un contribuabil pierde, la calcularea impozitelor sale pe venit în statul de reședință, o parte din beneficiul cotității scutite de impozit din venitul menționat și din celelalte avantaje fiscale personale (precum o reducere fiscală pentru economii pe termen lung, și anume pentru primele plătite în executarea unui contract individual de asigurare de viață și o reducere fiscală pentru cheltuielile efectuate în vederea economisirii energiei), întrucât, în cursul anului în discuție, a obținut de asemenea, într-un alt stat membru, venituri locative aferente unui imobil aflat în proprietatea sa, care au fost impozitate în acest stat?

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank Midden-Nederland (Țările de Jos) la 29 mai 2020 – X, Z/Autoriteit Persoonsgegevens

(Cauza C-245/20)

(2020/C 297/36)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Midden-Nederland

Părțile din procedura principală

Reclamanți: X, Z

Pârâtă: Autoriteit Persoonsgegevens

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 55 alineatul (3) din RGPD ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că prin „operațiunile de prelucrare ale instanțelor care acționează în exercițiul funcției lor judiciare” se poate înțelege permiterea accesului de către o instanță la acte de procedură care conțin date cu caracter personal, atunci când acest acces este acordat prin punerea la dispoziția unui jurnalist a unor copii ale acestor acte de procedură, precum în situația descrisă în prezenta decizie de trimitere?
- a. Pentru răspunsul la această întrebare, este important dacă supravegherea acestei forme de prelucrare a datelor de către autoritatea națională de supraveghere afectează independența de judecată a instanței în cauze concrete?
- b. Pentru răspunsul la această întrebare, este important faptul că, potrivit autorității judiciare, natura și scopul prelucrării datelor sunt informarea unui jurnalist pentru a-i permite acestuia să relateze mai bine despre ședința publică dintr-o procedură judiciară, urmărindu-se interesul caracterului public și al transparenței justiției?
- c. Pentru răspunsul la această întrebare, este important dacă prelucrarea datelor se bazează pe un temei legal explicit în dreptul național?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgia) la 3 iunie 2020 – Openbaar Ministerie/EA

(Cauza C-246/20)

(2020/C 297/37)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Părțile din procedura principală

Apelant: Openbaar Ministerie

Intimat: EA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un permis de conducere trebuie neapărat recunoscut de statele membre, chiar și în cazul în care emiterea acestui document se bazează pe preschimbarea unui permis de conducere care în țara de emiterie a fost înregistrat drept pierdut și care și-a pierdut valabilitatea în această țară?
- 2) Un stat membru poate refuza să recunoască permisul de conducere preschimbat, în temeiul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, în cazul în care preschimbarea a avut loc într-un moment în care statul membru care a eliberat permisul inițial retrăsese dreptul de a conduce până la momentul susținerii examenelor de redobândire?
- 3) Un stat membru poate refuza oricum să recunoască permisul de conducere preschimbat, în cazul în care statul membru pe teritoriul căruia se pune problema recunoașterii permisului de conducere poate stabili, pe baza unor date concrete și fiabile, că dreptul de a conduce nu mai exista la momentul preschimbării permisului de conducere?
- 4) Un stat membru poate refuza oricum să recunoască permisul de conducere preschimbat, în cazul în care cererea de recunoaștere privește un resortisant al statului membru în care se pune problema recunoașterii, iar acest stat membru stabilește, pe baza unor date concrete și fiabile, că, la momentul preschimbării și/sau la momentul cererii de recunoaștere, persoana în cauză nu îndeplinea normele minime pentru obținerea unui permis de conducere în acest stat membru?
- 5) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE trebuie interpretat în sensul că acesta creează o inegalitate între un resortisant al unui stat membru care își redobândește dreptul de a conduce numai după susținerea examenelor de redobândire și resortisantul căruia i se impun, de asemenea, examene de redobândire, însă obține între timp un permis de conducere străin, eventual cu ignorarea cerinței privind reședința sau printr-o preschimbare bazată pe un permis de conducere care și-a pierdut valabilitatea în statul membru emitent?

⁽¹⁾ Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO 2006, L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 10 iunie 2020 – Gtflix Tv/DR

(Cauza C-251/20)

(2020/C 297/38)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurentă: Gtflix Tv

Intimat: DR

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că persoana care, considerând că drepturile sale au fost încălcate prin difuzarea unor afirmații denigratoare pe internet, exercită o acțiune atât în scopul rectificării informațiilor și al eliminării conținuturilor, cât și pentru repararea prejudiciilor moral și economic care rezultă din acestea, poate solicita, în fața instanțelor din fiecare stat membru pe teritoriul căruia un conținut încărcat pe internet este sau a fost accesibil, repararea prejudiciului cauzat pe teritoriul acestui stat membru, în conformitate cu Hotărârea eDate Advertising (punctele 51 și 52) sau dacă, în temeiul Hotărârii Svensk Handel (punctul 48), trebuie să formuleze această cerere de despăgubiri în fața instanței competente să dispună rectificarea informațiilor și ștergerea comentariilor denigratoare?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de hof van beroep te Brussel (Belgia) la 9 iunie 2020 – Impexco N.V./Novartis AG

(Cauza C-253/20)

(2020/C 297/39)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelantă: Impexco N.V.

Intimată: Novartis AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 34-36 TFUE trebuie interpretate în sensul că, dacă un medicament de marcă (medicament de referință) și un medicament generic sunt introduse pe piață în SEE de întreprinderi legate din punct de vedere economic, opoziția unui titular al mărcii față de comercializarea ulterioară a medicamentului generic de către un importator paralel după reambalarea acestui medicament generic prin aplicarea mărcii medicamentului de marcă (a medicamentului de referință) în țara de import, poate conduce la o împărțire artificială a piețelor între statele membre?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, opoziția titularului mărcii față de acest remarcaj trebuie verificată prin raportare la condițiile BMS?
- 3) Este relevant, pentru răspunsul la aceste întrebări, faptul că medicamentul generic și medicamentul de marcă (medicamentul de referință) fie sunt identice fie au același efect terapeutic, în sensul articolului 3 alineatul 2 din Decretul regal din 19 aprilie 2001 privind importul paralel?

Cerere de decizie preliminară introdusă de hof van beroep te Brussel (Belgia) la 9 iunie 2020 – PI Pharma NV/Novartis AG, Novartis Pharma NV

(Cauza C-254/20)

(2020/C 297/40)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelantă: PI Pharma NV

Intimate: Novartis AG, Novartis Pharma NV

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 34-36 TFUE trebuie interpretate în sensul că, dacă un medicament de marcă (medicament de referință) și un medicament generic sunt introduse pe piață în SEE de întreprinderi legate din punct de vedere economic, opoziția unui titular al mărcii față de comercializarea ulterioară a medicamentului generic de către un importator paralel după reambalarea acestui medicament generic prin aplicarea mărcii medicamentului de marcă (a medicamentului de referință) în țara de import, poate conduce la o împărțire artificială a piețelor între statele membre?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, opoziția titularului mărcii față de acest remarcaj trebuie verificată prin raportare la condițiile BMS?
- 3) Este relevant, pentru răspunsul la aceste întrebări, faptul că medicamentul generic și medicamentul de marcă (medicamentul de referință) fie sunt identice fie au același efect terapeutic, în sensul articolului 3 alineatul 2 din Decretul regal din 19 aprilie 2001 privind importul paralel?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 18 iunie 2020 –
Finanzamt T/S**

(Cauza C-269/20)

(2020/C 297/41)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Pârât și recurent: Finanzamt T

Reclamantă și intimată în recurs: S

Întrebările preliminare

- 1) Autorizarea statelor membre, prevăzută la articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri⁽¹⁾, de a trata ca persoană impozabilă unică persoanele stabilite pe teritoriul unei țări care, deși sunt independente din punct de vedere juridic, sunt strâns legate între ele prin raporturi financiare, economice sau la nivel de organizație, trebuie să fie exercitată astfel încât:
 - a) tratarea ca persoană impozabilă unică se aplică în privința uneia dintre aceste persoane care va fi persoana impozabilă pentru toate operațiunile efectuate de persoanele respective sau astfel încât
 - b) tratarea ca persoană impozabilă unică trebuie să conducă în mod necesar – și, prin urmare, luând în considerare pierderi fiscale importante – la un grup TVA distinct de persoanele strâns legate între ele, care este o entitate fictivă creată ea însăși în scopuri de TVA?
- 2) În cazul în care răspunsul corect la prima întrebare este cel de la litera a): Rezultă din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la [utilizarea în] alte scopuri decât cele de întreprindere în sensul articolului 6 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene VNLTO din 12 februarie 2009, C-515/07, EU:C:2009:88) că unei persoane impozabile care
 - a) pe de o parte, exercită o activitate economică în cadrul căreia efectuează cu titlu oneros prestări de servicii în sensul articolului 2 punctul 1 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri și

- b) pe de altă parte, exercită și o activitate în cadrul exercitării funcțiilor sale publice, pentru care nu este considerată persoană impozabilă conform articolului 4 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri

nu trebuie să îi fie impozitată, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (b) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, prestarea cu titlu gratuit a unor servicii din domeniul activității sale economice pentru sfera funcțiilor sale publice?

(¹) JO 1977, L 145, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Massa (Italia) la 19 iunie 2020 – GN,
WX/Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara**

(Cauza C-274/20)

(2020/C 297/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Massa

Părțile din procedura principală

Reclamanți: GN, WX

Pârâtă: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea de „discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate”, menționată la articolul 18 TFUE, trebuie interpretată în sensul că se interzice statelor membre să adopte o legislație care ar putea să pună în dificultate resortisanții celorlalte state membre, chiar în mod indirect, disimulat și/sau material?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, alineatul 1-bis al articolului 93 din Codul rutier, referitor la interdicția de a circula cu plăci de înmatriculare străine (oricare ar fi persoana pe numele căreia au fost emise) după 60 de zile de reședință în Italia, poate să pună în dificultate resortisanții celorlalte state membre (deținători de autovehicule cu plăci de înmatriculare străine) și, în consecință, să aibă caracter discriminatoriu pe motiv de cetățenie?
- 3) Noțiunile de:
 - a. „dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre”, menționată la articolul 21 TFUE,
 - b. „piața internă”, care „cuprinde un spațiu fără frontiere interne, în care libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor este asigurată în conformitate cu dispozițiile tratatelor”, menționată la articolul 26 TFUE;
 - c. „[l]ibera circulație a lucrătorilor este garantată în cadrul Uniunii”, menționată la articolul 45 TFUE;
 - d. „sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru”, menționată la articolele 49-55 TFUE, și;
 - e. „sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor”, menționată la articolele 56-62 TFUE,

trebuie interpretate în sensul că sunt de asemenea interzise dispozițiile naționale care pot, fie și numai în mod indirect, disimulat și/sau material, să limiteze sau să facă dificilă exercitarea de către cetățenii europeni a dreptului de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, a dreptului de liberă circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, a libertății de stabilire și a libertății de prestare a serviciilor sau să afecteze în vreun mod drepturile menționate anterior?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare, alineatul 1-bis al articolului 93 din Codul rutier, referitor la interdicția de a circula cu plăci de înmatriculare străine (oricare ar fi persoana pe numele căreia au fost emise) după 60 de zile de reședință în Italia, poate să limiteze, să facă dificilă sau să afecteze în vreun mod exercitarea dreptului de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, a dreptului de liberă circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii, a libertății de stabilire și a libertății de prestare a serviciilor?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgia) la 25 iunie 2020 – CO, ME, GC, și alți 42/MJ, Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Eulex Kosovo

(Cauza C-283/20)

(2020/C 297/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamanți: CO, ME, GC, și alți 42

Pârâți: MJ, Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Eulex Kosovo

Întrebarea preliminară

Articolele 8.3 și 10.3 din Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, EULEX KOSOVO⁽¹⁾, înaintea modificării sale prin Decizia 2014/349/PESC a Consiliului din 12 iunie 2014⁽²⁾, coroborate, dacă este cazul, cu orice alte dispoziții eventual relevante, trebuie interpretate în sensul că conferă șefului misiunii, în nume propriu și pe seama sa, calitatea de angajator al personalului civil internațional angajat în serviciul misiunii EULEX KOSOVO în perioada anterioară datei de 12 iunie 2014, sau, ținând seama în special de articolele 8.5 și 9.3 din Acțiunea comună 2008/124/PESC înaintea modificării sale intervenite la 12 iunie 2014, în sensul că conferă calitatea de angajator Uniunii Europene și/sau unei instituții a Uniunii Europene, precum Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene sau orice altă eventuală instituție, pe seama căruia/căreia șeful misiunii ar fi acționat până la această dată în temeiul unui mandat, al unei delegări de competență sau al oricărei alte forme de reprezentare care trebuie stabilită după caz?

⁽¹⁾ JO 2008, L 42, p. 92.

⁽²⁾ Decizia de modificare a Acțiunii comune 2008/124/PESC privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, EULEX KOSOVO (JO 2014, L 174, p. 42).

Cerere de decizie preliminară introdusă de tribunal judiciaire – Bobigny (Franța) la 30 iunie 2020 – BNP Paribas Personal Finance SA/ZD

(Cauza C-288/20)

(2020/C 297/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BNP Paribas Personal Finance SA

Pârât: ZD

Întrebările preliminare

- 1) Clauzele precum cele în discuție în litigiul principal, care prevăd printre altele că francul elvețian este moneda contului, iar euro moneda de plată, și care au ca efect transferarea riscului de schimb valutar asupra împrumutatului fac parte din obiectul contractului în sensul articolului 4 [alineatul] 2 din Directiva 93/13 (¹), în lipsa contestării cuantumului comisioanelor de schimb valutar și în prezența unor clauze care prevăd, la date fixe, posibilitatea împrumutatului de a exercita o opțiune de conversie în euro potrivit unei formule prestabilite?
- 2) Directiva 93/13, interpretată în lumina principiului efectivității dreptului comunitar, se opune unei jurisprudențe naționale care consideră că o clauză sau un ansamblu de clauze, precum cele în discuție în litigiul principal, sunt „clare și inteligibile” în sensul directivei, pentru motivele că:
 - oferta prealabilă de împrumut detaliază operațiunile de schimb valutar realizate pe durata creditului și precizează că cursul de schimb euro/franci elvețieni va fi cel aplicabil cu două zile lucrătoare înainte de data evenimentului care determină operațiunea și care este publicat pe site-ul Băncii Centrale Europene?
 - în ofertă se menționează că împrumutatul acceptă operațiunile de schimb valutar din franci elvețieni în euro și din euro în franci elvețieni necesare funcționării și rambursării creditului și că împrumutătorul va efectua conversia în franci elvețieni a soldului plăților lunare în euro după plata comisioanelor aferente creditului;
 - oferta indică faptul că, în cazul în care din operațiunea de schimb valutar rezultă o sumă inferioară ratei lunare în franci elvețieni exigibile, amortizarea capitalului va fi mai puțin rapidă, iar eventuala parte de capital neamortizat aferent unei rate lunare va fi înscrisă în soldul debitor al contului în franci elvețieni, și se precizează că amortizarea capitalului împrumutatului va evolua în funcție de variațiile, în sens crescător sau descrescător, ale cursului de schimb aplicat plăților lunare, că această evoluție poate duce la majorarea sau la reducerea duratei de amortizare a împrumutatului și, dacă este cazul, poate modifica suma totală de rambursat?
 - articolele „cont intern în euro” și „cont intern în franci elvețieni” detaliază operațiunile efectuate la fiecare plată a ratei lunare în sensul creditării și al debitării fiecărui cont, iar contractul prezintă în mod transparent funcționarea concretă a mecanismului de conversie a monedei străine;și, în condițiile în care în ofertă nu figurează, în special, nicio mențiune expresă a „riscului de schimb valutar” care revine împrumutatului având în vedere că nu își primește veniturile în moneda contului și nici o mențiune explicită a „riscului legat de rata dobânzii”?
- 3) În cazul unui răspuns pozitiv la a doua întrebare, Directiva 93/13, interpretată în lumina principiului efectivității dreptului comunitar, se opune unei jurisprudențe naționale care consideră că o clauză sau un ansamblu de clauze, precum cele în discuție în litigiul principal, sunt „clare și inteligibile” în sensul directivei, având în vedere că la elementele indicate în a [doua] întrebare se adaugă numai o simulare a unei scăderi de 5,27 % a monedei de plată în raport cu moneda contului, într-un contract cu o durată inițială de peste 20 de ani, fără a se menționa termeni precum „risc” sau „dificultate”?
- 4) Sarcina probei caracterului „clar și inteligibil” al unei clauze în sensul Directivei 93/13, inclusiv în privința circumstanțelor care însoțesc încheierea contractului, revine profesionistului sau consumatorului?
- 5) În cazul în care sarcina probei caracterului clar și inteligibil al clauzei aparține profesionistului, Directiva 93/13 se opune unei jurisprudențe naționale care consideră, în prezența unor documente referitoare la tehnicile de vânzare, că revine împrumutaților sarcina de a dovedi, pe de o parte, că au fost destinatari ai informațiilor conținute în aceste documente și, pe de altă parte, că acestea le-au fost adresate de bancă sau, dimpotrivă, impune ca aceste elemente să constituie o prezumție cu privire la faptul că informațiile conținute în documentele menționate au fost transmise, inclusiv verbal, împrumutaților, prezumție simplă a cărei răsturnare incumbă profesionistului, care trebuie să răspundă pentru informațiile comunicate de intermediarii pe care i-a ales?

- 6) Existența unui dezechilibru semnificativ poate fi caracterizată într-un contract precum cel în discuție în litigiul principal, în care ambele părți suportă un risc de schimb valutar, având în vedere că, pe de o parte, profesionistul dispune de mijloace superioare consumatorului pentru a anticipa riscul de schimb valutar și că, pe de altă parte, riscul suportat de profesionist este limitat, în timp ce acela suportat de consumator nu este?

(¹) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Paris (Franța) la 30 iunie 2020 – IB/FA

(Cauza C-289/20)

(2020/C 297/45)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamant: IB

Pârâtă: FA

Întrebare preliminară

În cazul în care, precum în speță, rezultă din circumstanțele de fapt că unul dintre soți își împarte viața între două state membre, se poate considera, în sensul articolului 3 din Regulamentul nr. 2201/2003 (¹) și în scopul aplicării sale, că acesta are reședința sa obișnuită în două state membre, astfel încât, în cazul în care condițiile enumerate la acest articol sunt îndeplinite în două state membre, instanțele din aceste două state membre sunt în mod egal competente pentru a se pronunța asupra divorțului?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6 p. 183).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Satversmes tiesa (Letonia) la 30 iunie 2020 – AS Latvijas Gāze/Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Cauza C-290/20)

(2020/C 297/46)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AS „Latvijas Gāze”

Pârâte: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 23 și articolul 32 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că statele membre au obligația să adopte o reglementare juridică potrivit căreia, pe de o parte, orice client final poate alege tipul de rețea (de transport sau de distribuție) la care se va conecta și, pe de altă parte, operatorul de rețea are obligația de a-i permite acestuia să se conecteze la rețeaua respectivă?
- 2) Articolul 23 din Directiva 2009/73/CE trebuie interpretat în sensul că statele membre au obligația de a adopta o reglementare juridică în temeiul căreia să se permită conectarea la rețeaua de transport al gazelor naturale doar clienților finali, noncasnici (cu alte cuvinte, doar clienților industriali)?
- 3) Articolul 23 din Directiva 2009/73/CE, în special noțiunea de „client industrial nou”, trebuie interpretat în sensul că acest articol stabilește obligația statelor membre de a adopta o reglementare juridică în temeiul căreia să se permită conectarea la rețeaua de transport al gazelor naturale doar clienților finali, noncasnici (cu alte cuvinte, doar clienților industriali) care nu au fost conectați anterior la rețeaua de distribuție?
- 4) Articolul 2 punctul 3 și articolul 23 din Directiva 2009/73/CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări juridice a unui stat membru potrivit căreia transportul gazelor naturale include transportul gazelor naturale direct către rețeaua de distribuție a gazelor naturale a clientului final?

⁽¹⁾ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO 2009, L 211, p. 94).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 iulie 2020 – Icade Promotion
Logement SAS/ Ministère de l'Action et des Comptes publics**

(Cauza C-299/20)

(2020/C 297/47)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Icade Promotion Logement SAS

Pârât: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 392 din Directiva [2006/112/CE] ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că rezervă aplicarea sistemului de impozitare de marjă pentru operațiuni de livrare de imobile a căror achiziție a fost supusă [TVA-ului], deși persoana impozabilă care le revinde nu a avut dreptul să efectueze deducerea acestei taxe? Sau acest articol permite aplicarea acestui sistem unor operațiuni de livrare de imobile a căror achiziție nu a fost supusă taxei respective, fie pentru că achiziția amintită nu intră în domeniul de aplicare al acesteia, fie pentru că, deși intră în domeniul de aplicare al acesteia, operațiunea este scutită?
- 2) Articolul 392 din Directiva [2006/112] trebuie interpretat în sensul că exclude aplicarea sistemului de impozitare de marjă unor operațiuni de livrare de terenuri construibile în următoarele două ipoteze:

— atunci când aceste terenuri, dobândite fără construcții, au devenit terenuri construibile între momentul cumpărării și cel al revânzării lor de către persoana impozabilă;

- atunci când aceste terenuri, între momentul cumpărării și cel al revânzării lor de către persoana impozabilă, au făcut obiectul unor modificări ale caracteristicilor lor, cum ar fi împărțirea în loturi sau efectuarea de lucrări care să permită să fie deservite de diverse rețele (de drumuri, de apă potabilă, de electricitate, de gaze naturale, de servicii de salubritate, de telecomunicații)?

(¹) Directiva Consiliului din 28 noiembrie 2006 (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

A acțiune introdusă la 22 iulie 2020 – Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-328/20)

(2020/C 297/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin, B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin introducerea unui mecanism de ajustare referitor la alocația familială și la creditul fiscal pentru copilul aflat în întreținere pentru lucrătorii ai căror copii au reședința permanentă în alt stat membru, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 7 și 67 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 (¹), precum și în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și al articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 (²);
- constatarea faptului că, prin introducerea, pentru lucrătorii migranți ai căror copii au reședința permanentă în alt stat membru, a unui mecanism de ajustare referitor la bonusul familial „plus”, la creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure veniturile unui cuplu, la creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure educația unui copil și la creditul fiscal pentru întreținere, Republica Austria nu și-a îndeplinit nici obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, Austria acordă persoanelor care lucrează în Austria și care au copii, sub formă de sume forfetare unice, o alocație familială și un credit fiscal pentru copilul aflat în întreținere (care sunt prestații familiale și avantaje sociale), precum și avantajele fiscale următoare: bonusul familial „plus”, creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure veniturile unui cuplu, creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure educația unui copil și creditul fiscal pentru întreținere. Comisia subliniază că, de la 1 ianuarie 2019, reglementarea austriacă prevede că aceste prestații publice trebuie să fie ajustate în funcție de nivelul general al prețurilor din statul membru în care copilul are reședința permanentă.

Primul motiv:

Comisia susține că alocația familială și creditul fiscal pentru copilul aflat în întreținere constituie prestații familiale în sensul Regulamentului nr. 883/2004. Ea consideră că articolele 7 și 67 din acest regulament interzic unui stat membru să condiționeze acordarea sau quantumul prestațiilor familiale de reședința membrilor de familie ai lucrătorului în statul membru care acordă prestația. Comisia apreciază însă că, introducând această ajustare, Austria face ca acordarea prestațiilor familiale pentru copii să depindă de statul în care aceștia își au reședința. Comisia deduce de aici că Austria încalcă articolele 7 și 67 din Regulamentul nr. 883/2004.

Al doilea motiv:

În plus, Comisia susține că ajustarea, astfel cum a fost introdusă de Austria, plasează beneficiarii ai căror copii trăiesc în state membre în care nivelul prețurilor este mai ridicat într-o poziție mai favorabilă decât persoanele ai căror copii trăiesc în Austria, în timp ce persoanele ai căror copii trăiesc în state membre în care nivelul prețurilor este scăzut sunt mai puțin bine tratate. Comisia subliniază totuși că, la introducerea ajustării, Austria a plecat de la principiul că aceasta ar aduce economii pentru bugetul de stat, ceea ce, în opinia Comisiei, înseamnă în mod necesar că, dintre beneficiarii acestor prestații și avantaje, numărul celor ai căror copii trăiesc în state membre în care nivelul prețurilor este inferior celui din Austria este mai ridicat.

Așadar, Comisia apreciază că, prin introducerea acestui mecanism de ajustare, Austria creează în definitiv o discriminare indirectă în detrimentul lucrătorilor migranți. Ea consideră că nu există niciun obiectiv legitim care să justifice această discriminare. Comisia concluzionează că, în ceea ce privește alocația familială și creditul fiscal pentru copilul aflat în întreținere, Austria încalcă principiul egalității de tratament, astfel cum este consacrat la articolul 4 din Regulamentul nr. 883/2004 și la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011 și, în ceea ce privește bonusul familial „plus”, creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure veniturile unui cuplu, creditul fiscal pentru persoanele care asigură singure educația unui copil și creditul fiscal pentru întreținere, Austria încalcă principiul egalității de tratament, astfel cum este consacrat la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 492/2011.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

(²) Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii (JO 2011, L 141, p. 1).

Recurs introdus la 22 iulie 2020 de Volotea, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 13 mai 2020 în cauza T-607/17, Volotea/Comisia

(Cauza C-331/20 P)

(2020/C 297/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Volotea, SA (reprezitanți: M. Carpagnano, avvocato, M. Nordmann, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctelor 1 și 2 din dispozitivul hotărârii atacate;
- anularea în parte a articolului 1 alineatele (2)-(4) din Decizia Comisiei (¹) din 29 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.33983 pus în aplicare de Italia sub forma unei compensații pentru aeroporturile din Sardinia privind obligațiile de serviciu public, în măsura în care o privește pe recurentă, precum și recuperarea ajutorului prevăzut de această decizie.

Cu titlu subsidiar:

- anularea punctelor 1 și 2 din dispozitivul hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului.

În plus, recurenta solicită Curții obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a aplicat în mod greșit noțiunea de ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Mai precis, Tribunalul a aplicat în mod greșit noțiunea de avantaj economic, și-a depășit competența înlocuind motivarea Comisiei Europene și a apreciat greșit criteriile selectivității, resurselor de stat și denaturării concurenței.

Tribunalul a săvârșit o eroare în motivarea ajutorului de stat în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE și al Orientărilor comunitare privind finanțarea aeroporturilor și ajutorul la înființare pentru companiile aeriene cu plecare de pe aeroporturi regionale.

Tribunalul nu a luat în considerare principiul încrederii legitime în dispunerea recuperării ajutorului, a stabilit în mod greșit existența unei încălcări a articolului 296 alineatul (2) TFUE ca urmare a lipsei unei motivări adecvate a Comisiei Europene și a încălcat dreptul recurenteii la o cale de atac efectivă.

(¹) Decizia (EU) 2017/1861 a Comisiei din 29 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Italia – Compensație pentru aeroporturile din Sardinia privind obligațiile de serviciu public (SIEG) (JO 2017, L 268, p. 1).

Recurs introdus la 23 iulie 2020 de easyJet Airline Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 13 mai 2020 în cauza T-8/18, easyJet Airline/Comisia

(Cauza C-343/20 P)

(2020/C 297/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: easyJet Airline Co. Ltd (reprezentanți: J. Rivas Andrés, avocat, A. Manzaneque Valverde, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate și/sau anularea Deciziei (UE) 2017/1861 a Comisiei (¹) din 29 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) – Italia – Compensație pentru aeroporturile din Sardinia privind obligațiile de serviciu public (SIEG), în măsura în care o privește pe recurentă;
- în subsidiar, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta acțiune și a celor din primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele patru motive:

În primul rând, hotărârea atacată conține o eroare de drept întrucât combină evaluarea a două condiții pentru existența ajutorului de stat (resurse de stat și avantaj).

În al doilea rând, hotărârea atacată conține o eroare de drept întrucât consideră că testul operatorului economic privat în economia de piață nu a putut fi aplicat în prezenta cauză. Tribunalul a săvârșit o eroare concluzionând că operatorii aeroportuari nu au contribuit cu sume semnificative din fondurile proprii și nu au acționat în calitate de operatori economici privați în economia de piață. În plus, raționamentul din hotărârea atacată referitor la neaplicarea testului operatorului economic privat în economia de piață încalcă articolul 345 TFUE, principiile egalității de tratament și nediscriminării, precum și dreptul la apărare al easyJet.

În al treilea rând, hotărârea atacată conține o eroare de drept întrucât concluzionează că operatorii aeroportuari au acționat în calitate de simpli intermediari ai Regiunii Sardinia.

În al patrulea rând, hotărârea atacată conține o eroare de drept în ceea ce privește identificarea: (i) beneficiarilor finali ai schemei regionale; (ii) avantajul indirect și (iii) efectelor secundare ale schemei.

(¹) JO 2017, L 268, p. 1.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 15 iunie 2020 – Pollinis France/Comisia

(Cauza T-371/20)

(2020/C 297/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pollinis France (Paris, Franța) (reprezentant: C. Lepage, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei implicite a Comisiei Europene de respingere a cererii de confirmare a accesului la documente înregistrată sub numărul de referință GESTDEM nr. 2020/0498 în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei Europene la plata sumei de 3 000 EUR reclamantei pentru cheltuielile de judecată, în aplicarea articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă al doilea paragraf al articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât Comisia Europeană nu a motivat aplicarea excepției privind protecția procesului decizional.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă al doilea paragraf al articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, din moment ce există un interes public superior care justifică divulgarea documentelor solicitate, din moment ce documentele solicitate ar trebui să beneficieze de accesul public mai larg acordat „documentelor legislative”.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia contestată încalcă articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, din moment ce excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ar trebui interpretată și aplicată cu o rigoare deosebită atunci când informația solicitată se referă la emisiile în atmosferă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO 2006, L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Acțiune introdusă la 20 iunie 2020 – Datax/REA

(Cauza T-381/20)

(2020/C 297/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Datax sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: J. Bober, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei adoptate la 13 noiembrie 2019 (ARES 2019 7018535 – 13/11/2019) care se referă la respingerea parțială a costurilor eligibile și la redresarea contribuției UE și care impune reclamantei să plătească despăgubiri;
- obligarea Agenției Executive pentru Cercetare la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor privind reprezentarea profesională în fața Curții suportate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori legate de constatări și încălcarea dreptului muncii polonez.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor care stau la baza dreptului Uniunii Europene, în special a statului de drept.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe lipsa neregulilor din partea reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe lipsa aplicării principiului proporționalității.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe susținerea eronată a încălcării acordurilor de grant de către reclamantă.
6. Al șaselea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că decizia contestată a fost emisă în mod eronat de REA, o agenție executivă a Uniunii Europene, în locul Comisiei Europene.
7. Al șaptelea motiv, invocat cu titlu încă mai subsidiar, întemeiat pe încălcarea dreptului Regatului Belgiei.
8. Al optulea motiv, invocat tot cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că creanțele financiare ale părâtei sunt prescise.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2020 – Flašker/Comisia

(Cauza T-392/20)

(2020/C 297/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Petra Flašker (Grosuplje, Slovenia) (reprezentant: K. Zdolšek, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 24 martie 2020 în cauza SA.43546 – pretins ajutor de stat în favoarea Lekarna Ljubljana, prin care se declară că măsurile invocate de reclamantă nu constituie un ajutor de stat fără a se deschide o procedură oficială de investigare;
- obligarea Comisiei Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată cuprinde contradicții materiale în raționament, care reprezintă o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 296 TFUE
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori de fapt și de drept în concluzia Comisiei că măsurile constituie un ajutor de stat existent
 - În această privință, reclamanta susține că decizia Comisiei se bazează pe o situație de fapt lipsită de acuratețe și incompletă și pe o calificare juridică incorectă a acelor fapte, care reprezintă o încălcare a articolelor 107 și 108 TFUE.
3. Al treilea motiv, prin care se susține că erorile de fapt și de drept descrise în primele două motive dovedesc suficiente dificultăți în aprecierea Comisiei în această cauză și examinarea insuficientă a faptelor relevante înainte de adoptarea deciziei de a dispune o procedură oficială de investigare. La aceste dificultăți se adaugă alte dificultăți procedurale prezentate în cadrul acestui al treilea motiv. Având în vedere aceste dificultăți, Comisiei i s-a cerut să inițieze procedura oficială de investigare și, întrucât a refuzat, a încălcat drepturile procedurale ale reclamantei care derivă din articolul 108 alineatul (2) TFUE.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2020 – Global Translation Solutions/Comisia

(Cauza T-404/20)

(2020/C 297/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Global Translation Solutions Ltd. (Valletta, Malta) (reprezentant: C. Mifsud-Bonnici, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor pârâtei din 17 aprilie 2020 prin care (i) s-a atribuit ofertantului câștigător lotul 22 EN>MT în legătură cu procedura de achiziții TRAD19 și (ii) s-a respins oferta reclamantei depusă pentru lotul 22, precum și a tuturor deciziilor aferente ale pârâtei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că deciziile pârâtei din 17 aprilie 2020 prin care (i) s-a atribuit ofertantului câștigător lotul 22 EN>MT în legătură cu procedura de achiziții TRAD19 și (ii) s-a respins oferta reclamantei depusă pentru lotul 22 sunt nelegale, întrucât se bazează pe o eroare vădită de apreciere în elaborarea grilei standard de notare pentru evaluarea testului de revizuire.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că deciziile pârâtei din 17 aprilie 2020 prin care (i) s-a atribuit ofertantului câștigător lotul 22 EN>MT în legătură cu procedura de achiziții TRAD19 și (ii) s-a respins oferta reclamantei depusă pentru lotul 22 sunt nelegale, întrucât elaborarea grilei standard de notare încălca legea, *inter alia* articolul 160 alineatul (1) din Regulamentul financiar ⁽¹⁾, și contravenea principiilor generale ale dreptului Uniunii, inclusiv ale achizițiilor publice, *inter alia* egalității de tratament și transparenței.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că deciziile pârâtei din 17 aprilie 2020 prin care (i) s-a atribuit ofertantului câștigător lotul 22 EN>MT în legătură cu procedura de achiziții TRAD19 și (ii) s-a respins oferta reclamantei depusă pentru lotul 22 sunt nelegale, întrucât pârâta nu și-a motivat decizia de respingere a ofertei reclamantei, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că deciziile pârâtei din 17 aprilie 2020 prin care (i) s-a atribuit ofertantului câștigător lotul 22 EN>MT în legătură cu procedura de achiziții TRAD19 și (ii) s-a respins oferta reclamantei depusă pentru lotul 22 sunt nelegale, întrucât comportamentul pârâtei pe parcursul schimbului de corespondență cu reclamanta după 17 aprilie 2020, în special în ceea ce privește explicațiile sale în legătură cu grila standard de notare și cu „erorile predefinite”, contravenea principiilor generale ale diligenței necesare, buneii administrări și achizițiilor publice.

(¹) Regulamentul (EU, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 iulie 2020 – KT/BEI

(Cauza T-415/20)

(2020/C 297/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: KT (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată, inclusiv în ceea ce privește excepția de nelegalitate pe care o conține;
- în consecință:
 - anularea deciziei luate la 24 martie 2020 prin care i se aplică sancțiunea disciplinară a concedierii pentru motive grave, fără preaviz, cu indemnizație de plecare;
 - obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, în special încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe un viciu de neкомпetență a autorului actului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea termenului rezonabil, în special încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității. Pe de o parte, reclamanta ridică o excepție de nelegalitate, în sensul că articolul 40 din Regulamentul personalului Băncii Europene de Investiții (BEI) contravine principiului imparțialității, în ceea ce privește imparțialitatea obiectivă. Pe de altă parte, ea consideră că procedura urmată de BEI a încălcat principiul imparțialității, în ceea ce privește imparțialitatea subiectivă.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere și pe încălcarea normelor referitoare la protecția datelor cu caracter personal.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

Acțiune introdusă la 3 iulie 2020 – KU/SEAE

(Cauza T-425/20)

(2020/C 297/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: KU (reprezentant: R. Wardyn, avocat)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SEAE din 17 septembrie 2019 de respingere a cererii de asistență formulate de reclamant;
- anularea deciziei din 3 aprilie 2020 de respingere a reclamației formulate de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
- obligarea pârâtului la plata sumei de 15 000 de euro cu titlu de despăgubire echitabilă pentru hărțuirea suferită de reclamant;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă și pe lipsa examinării probelor.
 - Se susține că deciziile din 17 septembrie 2019 și din 3 aprilie 2020 ale SEAE nu sunt suficient motivate, ceea ce contravine obligației administrației de a-și motiva deciziile [articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 18 din Codul european al bune conduite administrative].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept: încălcarea articolului 12a din Statutul funcționarilor.
 - SEAE a încălcat articolul 12a din Statutul funcționarilor atunci când a refuzat să considere că comportamentul lui X, descris în cererea de asistență a reclamantului, constituia o hărțuire morală în sensul acestui articol.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere.
 - SEAE a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a refuzat să considere că comportamentul lui X, descris în cererea de asistență a reclamantului, constituia o hărțuire morală.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de a oferi asistență: încălcarea articolului 24 din Statutul funcționarilor.
 - Se susține că perioada de mai mult de 16 luni a fost o perioadă nerezonabilă pentru o anchetă și că SEAE, împreună cu IDOC, a încălcat principiul termenului rezonabil, precum și obligația de a acționa cu celeritate și, prin urmare, articolul 24 din Statutul funcționarilor.

Ațiune introdusă la 7 iulie 2020 – JR/Comisia**(Cauza T-435/20)**

(2020/C 297/57)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* JR (reprezențanți: L. Levi și A. Champetier, avocate)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și a temeiniciei prezentei acțiuni;
- în consecință:
 - anularea deciziei din 15 aprilie 2020 în măsura în care prin aceasta se respinge cererea de revizuire a reclamantei privind decizia comisiei de evaluare din 16 decembrie 2019 de a nu o înscrie pe lista de rezervă a concursului intern COM/03/AD/18 (AD6) – 1 – Administratori și, în măsura în care este necesar, anularea acestei decizii din 16 decembrie 2019;
 - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, precum și pe încălcarea normelor care guvernează lucrările comisiei de evaluare.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, precum și pe încălcarea principiului bunei administrări.

Ațiune introdusă la 10 iulie 2020 – Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia**(Cauza T-440/20)**

(2020/C 297/58)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamante:* Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italia) (reprezențanți: R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/527 al Comisiei din 15 aprilie 2020 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India în ceea ce privește Jindal Saw Limited, ca urmare a hotărârii Tribunalului în cauza T-301/16;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 și a principiului general al neretroactivității.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general al neretroactivității și a principiului general al securității juridice.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 264 și 266 TFUE.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a articolului 5 alineatele (1) și (4) TUE.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 103 din Codul vamal al Uniunii și a articolului 296 TFUE.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe necompetența Comisiei pentru a impune înregistrarea importurilor efectuate de Jindal și pe încălcarea articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2020 – Jindal Saw și Jindal Saw Italia/Comisia**(Cauza T-441/20)**

(2020/C 297/59)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Jindal Saw Ltd (New Delhi, India), Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italia) (reprezentanți: R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/526 al Comisiei din 15 aprilie 2020 de reinstituire a unei taxe compensatorii definitive asupra importurilor de tuburi și țevi din fontă ductilă (cunoscută și sub denumirea de fontă cu grafit sferoidal) originare din India în ceea ce privește Jindal Saw Limited, ca urmare a hotărârii Tribunalului în cauza T-300/16;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009 și a principiului general al neretroactivității.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general al neretroactivității și a principiului general al securității juridice.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 264 și 266 TFUE.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a articolului 5 alineatele (1) și (4) TUE.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 103 din Codul vamal al Uniunii și a articolului 296 TFUE.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe necompetența Comisiei pentru a impune înregistrarea importurilor efectuate de Jindal și pe încălcarea articolului 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2020 – Grangé și Van Strydonck/EUIPO – Nema (âme)

(Cauza T-442/20)

(2020/C 297/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamante: Isaline Grangé (Edegem, Belgia) și Alizée Van Strydonck (Strombeek-Bever, Belgia) (reprezentant: M. De Vroey, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nema Srl (San Lazzaro di Savena, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitanții mărcii în litigiu: reclamantele în fața Tribunalului

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „âme” – cererea de înregistrare nr. 17 895 139

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 iunie 2020 în cauza R 2960/2019-4

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a oricărui intervenient la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2020 – Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Labels)

(Cauza T-443/20)

(2020/C 297/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanford LP (Atlanta, Georgia, Statele Unite) (reprezentant: J. Zecher, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Avery Zweckform GmbH (Oberlaindern/Valley, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 141999-0002

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 15 mai 2020 în cauza R 2413/2018-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea acțiunii celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs din 11 decembrie 2018 împotriva Deciziei diviziei de anulare a EUIPO din 25 octombrie 2018;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii căii de atac.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului (7) alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului;
- încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2020 – VeriGraft/EASME

(Cauza T-457/20)

(2020/C 297/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VeriGraft AB (Göteborg, Suedia) (reprezenți: P. Hansson și M. Persson, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (EASME)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea și declararea lipsei de validitate a ordinului de recuperare emis de EASME, în cuantum total de 258 588,80 euro;
- constatarea și declararea faptului că cheltuielile respinse de EASME (în tot sau în parte), în cuantum total de 258 588,80 euro, constituie cheltuieli eligibile;
- constatarea și declararea lipsei de validitate a notei de debit emise de EASME, în cuantum de 106 928,74 euro, și
- obligarea EASME la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că ordinul de recuperare încalcă dreptul la bună administrare:

- din ordinul de recuperare, inclusiv din anexele la acesta, nu este posibil să se înțeleagă care sunt cheltuielile specifice respinse de EASME și care este temeiul pentru care aceste cheltuieli au fost respinse. Prin urmare, sunt încălcate dreptul la bună administrare consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, mai specific, obligația de motivare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, potrivit acordului de grant, cheltuielile respinse sunt eligibile:
- în orice caz, cheltuielile respinse sunt eligibile, potrivit clauzelor acordului de grant încheiat între VERIGRAFT și ASME, din moment ce au fost menționate în acordul de grant și au fost cuprinse în rapoarte periodice aprobate de EASME.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, în orice caz, nota de debit este lipsită de validitate, din moment ce cheltuielile efectuate de VERIGRAFT sunt eligibile potrivit acordului de grant:
- VERIGRAFT a efectuat cheltuieli care sunt mai mari decât cele pe care EASME încearcă să le recupereze prin ordinul de recuperare și, astfel, nota de debit este, în orice caz, lipsită de validitate inclusiv pentru acest motiv.

Acțiune introdusă la 21 iulie 2020 – Eggy Food/EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)

(Cauza T-464/20)

(2020/C 297/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Eggy Food GmbH & Co. KG (Osnabrück, Germania) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă YOUR DAILY PROTEIN – cererea de înregistrare nr. 17 953 235

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 8 mai 2020 în cauza R 2235/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- dispunerea publicării cererii de marcă a Uniunii Europene nr. 17 953 235;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 24 iulie 2020 – LD/Comisia

(Cauza T-474/20)

(2020/C 297/64)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: LD (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului anularea:

- deciziei din 20 iunie 2019 prin care reclamanta a fost exclusă de la participarea la probele Assessment Center ale concursului EPSO/AD/371/19;
- deciziei din 31 octombrie 2019 prin care a fost respinsă cererea de reexaminare a excluderii din concursul EPSO/AD/371/19;
- deciziei AIPN din 22 aprilie 2020, prin care a fost respinsă reclamația administrativă formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut.

De asemenea, se solicită obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-456/20, LA/Comisia.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO